

UNIVERSITEIT TWENTE.

WAS U ERBIJ?
Open Huis 2018

SAMENWERKING MET DE VU
Gezamenlijke bachelor werktuigbouwkunde

WAR FOR TALENT
Jacht op hoogopgeleide technici

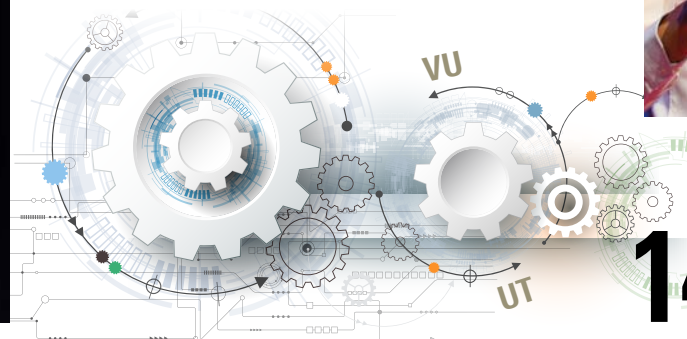
36 GROOTSTE GRIEKSE YOGHURT PRODUCENT

32 ENTREPRENEURIAL DAY

22 SMEEROLIE VOOR DE ZORG

4 WAR FOR TALENT

14 SAMENWERKING MET DE VU

4 DOSSIER

Hoogopgeleide technici nodig

8 IN HET KORT

10 PROMOVABEL

Promotieonderzoek naar relatie waterschaarste en consumptie

12 FONDSNIEUWS

Van schoolverlater tot topstudent

14 INTERVIEW ONDERWIJS

UT komt naar Amsterdamse student toe

16 ACTIEVE STUDENT

18 ONDERNEMEN

Gebruikte kledingstukken krijgen nieuw leven

20 HET LAB IN

22 DROOM & DAAD

Het succesverhaal van twee Twentse elektrotechnici

25 EXECUTIVE EDUCATION

26 IN HET KORT

28 ALUMNI NIEUWS

30 FONDSNIEUWS

32 WAS U ERBIJ?

34 OP DE CAMPUS

Verbouwing van de Hogekamp

36 INTERVIEW ONDERZOEK

38 VERTREK PUNT TWENTE

CFO bij Yoghurtkoning

40 STUDENTENHUIS

Huize DADA

42 MIJN BAAN

Van bit naar blockchain

44 SPIN-OFF

JONG TALENT BINDEN

'Twentse campus aan de top' berichtte de regionale krant De Twentsche Courant Tubantia begin juni. Onderzoek naar 'kenniscampussen' in Nederland, uitgevoerd door Buck Consultants, laat zien dat Kennispark Twente bovenaan staat: het park huisvest verreweg de meeste ondernemingen, bijna tweemaal zoveel als de nummer twee. Dit zijn spin-offs van de Universiteit Twente, maar ook bedrijven die zich graag vestigen in de buurt van de universiteit: dichtbij jong talent. Cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek laten ook nog eens zien dat de economie in Twente harder groeit dan het Nederlandse gemiddelde. Niet voor niets hebben we, voor de derde keer op rij, het predikaat 'meest ondernemende universiteit' toegekend gekregen.

Dit zijn mooie resultaten. En toch is het allemaal niet vanzelfsprekend. Elke universiteit maakt nu werk van ondernemerschap. Snelle groeiers zien we niet alleen bij de andere TU's, maar ook bij de klassieke universiteiten als Groningen en Leiden. We waren pioniers met onze ondernemende houding, maar om

onze voorsprong te blijven houden, moeten we onszelf ook regelmatig opnieuw uitvinden.

Een andere conclusie uit het rapport is dat de werkgelegenheids-groei op Kennispark Twente achterblijft bij het gemiddelde van alle, in totaal 35, kenniscampussen in het land. Het ontbreekt ons, anders dan in de regio Eindhoven, aan grote ondernemingen. Bij ons is de werkgelegenheid te vinden bij de honderden spin-offs en scale-ups in het midden- en kleinbedrijf. We zien dat een deel van onze afgestudeerden dan toch de voorkeur geeft aan werken bij een grote onderneming én aan een andere regio. We zijn daarom, samen met de gemeente Enschede, een initiatief gestart om jonge talenten te binden aan de regio, of hen te stimuleren terug te komen. We zijn ons ervan bewust dat het niet alleen gaat over werk, maar ook over bijvoorbeeld de woonomgeving, de voorzieningen en het culturele leven. Ook voor u, als alumnus of relatie van de universiteit, kan een nieuwe of hernieuwde kennismaking met de regio interessant zijn! ●

"OM ONZE VOORSPRONG
TE BLIJVEN HOUDEN, MOETEN
WE ONSZELF REGELMATIG
OPNIEUW UITVINDEN"

MR. VICTOR VAN DER CHIJS

(1960) IS SINDS OKTOBER 2013 VOORZITTER
VAN HET COLLEGE VAN BESTUUR VAN DE
UNIVERSITEIT TWENTE.

DOSSIER

Nederland heeft de komende vijf jaar 60.000 hoogopgeleide technici nodig. De vier technische universiteiten kunnen slechts de helft van de benodigde academici leveren. Het is alle hens aan dek voor bedrijven en kennisinstellingen, zo ook voor de Universiteit Twente. DOOR Marco Krijnsen FOTOGRAFIE Gijs van Ouwkerk

'WAR FOR TALENT'

ALLE HENS
AAN DEK

Het gaat goed met UT-spin-off Demcon. De ontwikkelaar van high-end technologie groeit spectaculair en bouwt binnenkort een nieuw Technology Center, pal tegenover de Universiteit Twente. Er zijn dit jaar 100 tot 150 nieuwe werknemers nodig om de groei bij te benen. "Die gaan we vinden", zegt directeur Dennis Schipper vol overtuiging. Niettemin maakt de UT-alumnus werktuigbouwkunde zich zorgen. Demcon moet nu al veel opdrachten teruggeven, omdat het eigenlijk te weinig mensen heeft. Dat probleem zal de komende tijd alleen maar groter worden, is de verwachting, want de concurrentie op de arbeidsmarkt neemt merkbaar toe. Schipper: "We moeten oppassen dat het tekort aan technici onze groei niet gaat afremmen."

Vaker studenten over de vloer

Demcon kan alleen blijven meedoen in de strijd om technisch talent als het bedrijf zichtbaar is, vindt Schipper. Zichtbaar voor de potentiële werknemer, die nu nog studeert of net z'n opleiding heeft afgerond. Daarom investeert het bedrijf in allerlei samenwerkingsverbanden, bijvoorbeeld met kennisinstellingen in de directe omgeving. Zo sponsort

Demcon het lectoraat mechatronica bij Saxion en de leerstoel Robotica and Mechatronics bij de UT.

De samenwerking met de universiteit wordt uitgebreid. Demcon gaat nu ook de helft van de leerstoel Precision Engineering financieren, de onderzoeksgroep die zich richt op medische robotica.

Een betere zichtbaarheid is nodig om een braindrain van hooggeschoolde technici naar elders te voorkomen, aldus Schipper. Maar daarvoor moet méér gebeuren. "De Universiteit Twente stopt bij de Hengelosestraat, die nog steeds een barrière is. We moeten vaker studenten over de vloer krijgen voor een lezing, een project of een borrel. Dat gebeurt nu te weinig, terwijl wij met Demcon dichtbij zitten. Voor bedrijven in Oldenzaal of Almelo is de situatie nóg lastiger. Zij staan vaak helemaal niet op de radar van UT-studenten."

Multinational naar Twente

Collegevoorzitter Victor van der Chijs van de UT onderkent het probleem. "We hebben in Twente de juiste mensen, we hebben kleine en middelgrote hightechbedrijven met een groot aantal vacatures. En toch vertrekken veel van onze studenten

"We hebben 3 tot 4.000 vacatures per jaar en krijgen jaarlijks 125.000 sollicitaties"

- Peter Wennink, CEO ASML

WÈL TECHNIEKSTUDIE, GEEN TECHNISCH BEROEP

Een belangrijke oorzaak voor het tekort aan technisch personeel is dat veel technisch hoogopgeleiden in andere branches werkzaam zijn. Slechts 44% van deze groep komt uiteindelijk terecht in een technisch beroep in een technisch bedrijf, blijkt uit landelijke cijfers. Bij vrouwen is dat percentage nog veel lager. De kans dat zij een beroep kiezen buiten de technische sector is bijna vier keer zo groot als bij mannen.

Het onderzoek 'Mind the Gap!' heeft recent de situatie in Twente in kaart gebracht. Hieruit blijkt dat een op de vijf bètaprofessionals 'verloren' gaat voor de techniek. Van de hoogopgeleide bètaprofessionals uit technische opleidingen binnen de UT en Saxion is slechts 37% werkzaam in een technische functie in de technische sector en werkte 31% in een niet-technische functie in de tech-

nische sector. De cijfers komen overeen met het landelijke beeld. In Twente is het probleem extra groot, omdat slechts weinig bètastudenten bij een technisch bedrijf in de regio willen werken (17% van de mannen en 6% van de vrouwen).

Het aantal vrouwelijke techniekstudenten is de afgelopen jaren toegenomen, maar het effect daarvan is vooralsnog beperkt. Dat komt omdat vrouwen veel vaker dan hun mannelijke collega's de techniek verlaten. Vooral de ICT-sector heeft daar last van. Onderzoekers zien als een van de oorzaken de door mannen gedomineerde cultuur op de werkvloer. Vrouwen ervaren dat ze lager worden ingeschat en minder uitdagende taken krijgen dan mannen in vergelijkbare posities.

“We moeten oppassen dat het tekort aan technici onze groei niet gaat afremmen”

- Dennis Schipper, directeur Demcon

naar de randstad. Ze werken graag bij een grote werkgever, het liefst een multinational. Dat soort bedrijven moeten we dus meer aan deze regio proberen te binden. We moeten ons richten op de ASML's van deze wereld.”

Daarnaast zal het aantal vissen in de vijver met technisch toptalent moeten toenemen, vindt Van der Chijs. Een hogere instroom van techniekstudenten kan vraag en aanbod op de arbeidsmarkt weer in balans te brengen. Vandaar het initiatief voor de gezamenlijke engineeringopleiding van de Universiteit Twente en de Vrije Universiteit in Amsterdam. “We zien dat in Amsterdam en omgeving veel minder jongeren voor een technische studie kiezen. Twente is voor hen te ver weg, daarom gaan we straks naar hen toe. We creëren een nieuwe markt. Ik ben benieuwd wat dat oplevert.”

Imagoprobleem

ASML in Veldhoven, 's werelds grootste chipmachinemaker, opperde al dat alle technische universiteiten in Nederland iets in de regio

Amsterdam moeten gaan doen, om het tekort aan technici te bestrijden. Want de nood is hoog. Niet zozeer bij ASML zelf, zegt CEO Peter Wennink. “We hebben 3 tot 4.000 vacatures per jaar en krijgen jaarlijks 125.000 sollicitaties. Al betekent het niet dat je voor elke functie automatisch voldoende kandidaten met de juiste competenties hebt. Onze leveranciers lopen wél tegen het toenemende tekort aan. We zullen met z'n allen iets aan het probleem moeten doen.”

Wennink, die onlangs de Innovatielezing van de Universiteit Twente verzorgde, ziet een aantal knelpunten. “Een van de oorzaken is het slechte imago van techniek. Niet bij jongeren, maar bij ouders. Zij denken nog steeds dat je na een technische opleiding in een smerige fabriek aan de slag gaat. Dat is al lang niet meer het geval, maar het kost tijd om het beeld te veranderen. Verder moet de capaciteit van de technische universiteiten omhoog. Ik pleit niet voor diplomafabrieken, maar er zullen meer excellente ingenieurs afgeleverd moeten worden.

Peter Wennink houdt zijn keynote tijdens de Entrepreneurial Day.

Extra geld vanuit het ministerie is daarvoor nodig.”

Vrouwelijke rolmodellen

Een specifiek probleem in Nederland is het gebrek aan vrouwelijke ingenieurs. “Van onze werknemers uit het buitenland is 35% vrouw, bij onze Nederlandse medewerkers ligt het percentage op 6%. Dat is te gek voor woorden”, zegt Wennink. “Ook bedrijven hebben daarin een taak. Met ASML organiseren we bijvoorbeeld Girlsdays. We sturen er onze beste vrouwelijke ingenieurs naar toe om te laten zien hoe leuk en relevant techniek is. We merken dat jonge meiden dat geweldig vinden.”

Victor van der Chijs juicht dat laatste van harte toe. “Via het Techniekpact wordt al veel gedaan om meisjes te interesseren voor techniek. Vrouwelijke rolmodellen zijn daarbij hard nodig. Vanessa Evers, onze hoogleraar sociale robotica, is daar een mooi voorbeeld van. Ze is een boegbeeld dat anderen over de drempel kan helpen. We gaan daarom de komende jaren meer vrouwelijke hoogleraren werven.”

Sociale media

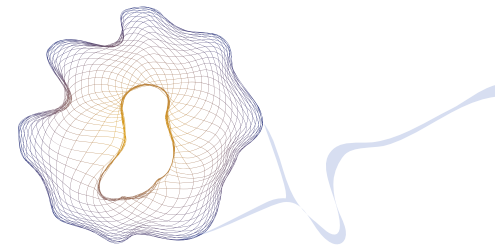
Thales in Hengelo, het bedrijf in radartechnologie, lanceerde enkele jaren geleden een beursprogramma om meer vrouwen in de hightech-sector te krijgen. Tien vrouwelijke studenten kregen een beurs van 5.000 euro om een technische master aan een universiteit te volgen. Vanwege een grote reorganisatie bij het concern is het programma gestopt.

Nu de economie is aangetrokken en het aantal arbeidsplaatsen in Hengelo dit jaar met 150 groeit, denkt Thales na over een vervolg. “Misschien niet met beurzen maar door actieve samenwerking met studenten in een start-up achtige setting”, zegt woordvoerder Job Harmelink. “We willen in een vroeg stadium in contact komen met potentiële werknemers. Vroeger deden we dat met een advertentie, nu zetten we vol in op sociale media. Een ander platform is de Arduino-competitie voor studenten. Die gaan we uitbreiden met mixed teams, waarin niet alleen engineers zitten. Voor ons is dat een mooie manier om in beeld te komen bij jongeren.”

GENERATIE Z VINDT SALARIS BELANGRIJK

Werkgevers staan in de rij voor de nieuwe generatie werknemers, de zogeheten generatie Z. Waar moeten ze rekening mee houden? De jongeren van nu laten zich, net als de vóór hen geboren millennials, moeilijk binden en zijn lastig te bereiken. Een verschil is dat ze iets conservatiever zijn en meer waarde hechten aan salaris, blijkt uit onderzoek van YoungCapital. De generatie Z kiest relatief vaak voor het ondernemerschap, eventueel in combinatie met een baan in loondienst. In dat laatste geval willen ze wel precies weten wat de baas van hen verwacht.

IN HET KORT

LASERSCHOEN

Mensen met de ziekte van Parkinson kampen vaak met loopproblemen. Ze krijgen regelmatig te maken met 'freezing of gait', waarbij hun voeten als het ware aan de grond blijven plakken. Uit onderzoek van onder meer de UT komt naar voren dat een speciaal ontwikkelde schoen kan helpen. De schoen projecteert bij iedere stap met laserlicht een lijn op de vloer waar de patiënt steeds overheen moet stappen. Hierdoor neemt het aantal episoden van 'freezing of gait' met 46 procent af en halveert de tijdsduur van de loopblokkades.

BITCOIN

Onderzoek van de Universiteit Twente laat zien dat een aanval op de Bitcoin eenvoudiger is dan altijd werd aangenomen. Een groep Bitcoingebruikers die over 20 procent van de rekenkracht beschikt, kan in een paar dagen tijd een aanval uitvoeren die alle andere gebruikers dwingt een nieuwe standaard voor de Bitcoin te accepteren. Onderzoeker Ansgar Fehner vergelijkt het met een bedrijf waarbij 20 procent van de aandeelhouders zijn mening kan opleggen aan de overgrote meerderheid. De aanval maakt recente transacties met terugwerkende kracht ongedaan en ondermijnt zo het vertrouwen in de huidige standaard.

ELEKTRISCHE MOTORFIETS

Eind mei presenteerde het studententeam Electric Superbike Twente de Liion-GP. In een recordtijd van slechts negen maanden ontworpen en produceerden de vijftien studenten van de Universiteit Twente en

Saxion deze motorfiets die een snelheid van 250 kilometer per uur haalt. Op 8 juli zal de motor voor het eerst aan een officiële wedstrijd deelnemen op het circuit van Pembrey in het Verenigd Koninkrijk.

ACHT TOPMASTERS

In totaal mogen acht masteropleidingen van de UT zich 'topopleiding' noemen. Dat valt te lezen in de laatste Keuzegids Masters, waarin jaarlijks alle Nederlandse masteropleidingen worden vergeleken. Over de brede linie doet de UT het erg goed in de ranking. De UT eindigde, als snelste stijger, op de tweede plaats van alle voltijds-universiteiten. Eind 2017 bereikte de UT al de derde plaats bij de Keuzegids Bachelors en werd ze uitgeroepen tot de beste 'Technische Universiteit van Nederland'. Meer informatie vind je op keuzegids.org.

URINETEST

Een nieuw spin-off bedrijf van de Universiteit Twente, NanoMed Diagnostics, ontwikkelt een urinetest om kanker in een vroeg stadium op te sporen. In eerder onderzoek van de UT en het VUmc zijn sterke aanwijzingen gevonden dat je de aanwezigheid van kanker kunt aantonen door te kijken of iemand specifieke signaalstoffen heeft op DNA-fragmenten die aanwezig zijn in urine. De plaats van deze stoffen op het DNA is bovendien een aanwijzing om welk type kanker het gaat. De betrokken onderzoekers verwachten over ongeveer vier jaar een betrouwbare en gevalideerde test te hebben voor de internationale markt.

TECHNISCHE GENEESKUNDE

Technisch geneeskundigen moeten permanent worden opgenomen in het BIG-register zodat ze definitief zelfstandig medische handelingen mogen uitvoeren. Dat adviseert een evaluatiecommissie na een experiment waarin technisch geneeskundigen deze bevoegdheid al tijdelijk hadden. Minister Bruno Bruins (Medische Zorg en Sport) zal nu een

wetsvoorstel indienen dat dit mogelijk maakt. De nieuwe beroepsgroep in de zorg is ontstaan aan de Universiteit Twente. Heleen Miedema, grondlegger en opleidingsdirecteur van de opleiding Technische Geneeskunde, is verheugd. "Dit is een belangrijke stap voor de beroepsgroep, de Universiteit Twente en de zorg in zijn algemeenheid."

Meer informatie over deze items vindt u op www.utwente.nl

PROMOTIEONDERZOEK NAAR RELATIE WATERSCHAARSTE EN CONSUMPTIE

Heerlijk, zo'n kop koffie. Maar behalve het beetje water dat door je apparaat loopt, heeft de teelt van de koffiebonen voor dat ene kopje 140 liter water gekost. En die biefstuk op je bord? Daarvoor was 2.000 liter water nodig. Water wordt schaars. Hoog tijd om de gevolgen van onze consumptie inzichtelijk te maken.

Rick Hogeboom promoveert op deze watervoetafdruk. DOOR Frederike Krommendijk FOTOGRAFIE Gijs van Ouwerkerk

"We slurpen in een paar decennia op wat in honderden of duizenden jaren aan grondwaterstand is opgebouwd"

BEREKEN JE WATERVOETAFDruk

Het is dat Rick Hogeboom van de vrolijke soort is, anders zou hij depressief worden van het in kaart brengen van de watertoestand in de wereld. “Er zijn drie problemen met water: te veel, te weinig, of te vervuild. Vervuiling is vaak zichtbaar en overstromingen kan je ook niet negeren. Maar de schaarste van water is ellende-in-slow-motion. Wij merken er hier in Nederland natuurlijk nog weinig van, maar inmiddels heeft 4 miljard mensen op de wereld al een maand per jaar gebrek aan water, en 1,5 miljard mensen ervaart die schaarste zelfs het hele jaar door.”

En dan ben je er dus niet met een waterbesparende doucheknop of een kleinere stortbak voor je wc. Wereldwijd zal gedrag moeten veranderen. “Dat begint al bij consumenten. Is het wel houdbaar als we elke dag vlees eten wanneer er voor de productie van veevoer zoveel water nodig is? Wil je nog wel avocado’s en amandelen als superfood invliegen als je weet dat daar in Chili en Californië zoveel grondwater voor wordt gebruikt? Door consumptie te koppelen aan die watervoetafdruk maak je inzichtelijk dat het zo niet langer kan: we slurpen in een paar decennia op wat in honderden of duizenden jaren aan grondwaterstand is opgebouwd.”

Ook investeerders zouden de watervoetafdruk kunnen meenemen in hun beslissingen om bijvoorbeeld geld te steken in nóg een amandel- of avocadofarm in een zonovergoten en droog land. “Ik snap de overwegingen wel: investeerders kijken naar wat lucratief is. Maar het

zou mooi zijn als duurzaamheid een rol krijgt in de afwegingen. Ik ben laatst nog op een bijeenkomst met grote investeerders geweest en nu is dat bijna altijd helemaal geen issue. Water is een schaarse grondstof, er zijn grenzen aan de groei.”

Helpt het nu echt als de Westerse consument zijn avocado laat staan? “Zo simpel is het natuurlijk niet. Het wrange is dat wij als rijke landen onze spullen overal vandaan kunnen halen. Is ergens het water op en valt de teelt stil, dan vliegen we het vanaf een andere plek in. Maar ooit houdt dat op.” Hulpeloze zaak? “Nee, maar net zoals iedereen nu pas echt doordrongen is van de gevolgen van CO₂-uitstoot en klimaatverandering, moeten we hier ook een bewustwording op gang brengen. Door onze onderzoeksgegevens kun je bijvoorbeeld al zien dat een avocado die geteeld wordt op de ene plek qua waterverbruik een minder duurzame keus is dan een avocado van een andere plek. En een vegetarisch eetpatroon heeft een lagere watervoetafdruk dan een eetpatroon met vlees. Er is wel wat te kiezen, gelukkig.”

En met de watervoetafdruk in de hand kunnen ook beleidsmakers andere keuzes maken. “We kijken bijvoorbeeld ook naar de efficiency van irrigatie. Druppelen is veel efficiënter dan sproeien. Als je koffie kunt telen die 100 liter per kopje kost, dan kunnen beleidsmakers verbieden om er nog 200 liter per kopje aan te verspillen. En het gebruik van de veel efficiëntere druppel-irrigatie bevorderen. Er is

echt nog wel wat te doen, maar het begint met bewustzijn.”

Als Rick volgende zomer afstudeert, heeft hij al 5,5 jaar aan het onderwerp gewerkt. En ook buiten de collegebanken is hij al jaren actief met waterbeheer, bijvoorbeeld als directeur van het Water Footprint Network en bij de stichting Wetskills waarbij studenten in ontwikkelingslanden bedrijven en overheden in een korte periode helpen waterproblemen op te lossen. “Ik wilde bij de genie van het leger om in ontwikkelingslanden bouwprojecten gaan doen. Via de Koninklijke Militaire Academie ging ik op de UT mijn bachelor civiele techniek doen. Omdat water in veel ontwikkelingslanden een urgent probleem is, pakte me dat als idealist echt en ben ik hier gebleven om me puur op waterbeheer te richten.”

“Ons huidige consumptiepatroon trekt op veel plekken ter wereld de grondwatervoorraad leeg”

De wereld wacht na het promoveren. Een postdoc op de UT is zeker een wens, maar ook wereldwijde organisaties als de Wereldbank en voedsel- en landbouworganisatie FAO van de VN zijn opties. “Ik hoop ergens een bijdrage te kunnen leveren aan de bewustwording van consumenten, bedrijven en beleidsmakers dat we betere rentmeesters moeten worden van ons water wereldwijd. Zoals het nu gaat, is het echt geen houdbare toestand.”

Rick Hogeboom gaf op 2 mei een TEDxTwenteU talk die hier te zien is: [youtube.com/watch?v=DCzTJi4Xp0A](https://www.youtube.com/watch?v=DCzTJi4Xp0A)

“MEDE DOOR DE UT BEN IK GEWORDEN WIE IK BEN”

VAN SCHOOLVERLATER TOT TOPSTUDENT

UT-alumnus Peter Riezebos (38) is kunstenaar, schrijver en multi-disciplinair wetenschapper. Hij is woonachtig in China. Ondanks de afstand tot Twente blijft hij zich verbonden voelen met de universiteit. Met zijn Fonds op Naam wil hij studenten helpen om te studeren op de manier die bij hen past. DOOR **Marieke Vroom** FOTOGRAFIE **Eigen foto's en Rikkert Harink**

Vlak voor ons telefoongesprek stuurt Peter Riezebos een foto van de imposante skyline van Shanghai, zijn uitzicht. “Ik zit er klaar voor,” staat erbij. Eigenlijk zou hij nu sporten met zijn personal trainer, maar dat heeft hij verzet. De kunstenaar heeft een volle agenda. Zijn schilderwerk is populair over de hele wereld. Hij gaat vliegtuig in, vliegtuig uit voor exposities, boekpresentaties, veilingen en schildersessies. Van China, naar Amerika, naar Nederland en weer terug. Tussendoor doet hij ook nog promotieonderzoek. “Ik heb die druk nodig, anders verveel ik me snel.”

Ter ere van het zeventigjarig jubileum van het Universiteitsfonds stelde kunstenaar en UT-alumnus Peter Riezebos zijn schilderijen tentoon op de UT. De hele maand maart was een greep uit zijn collectie te bewonderen in de expositieruimte van de Vrijhof. Riezebos heeft internationaal succes met zijn werk. Kunstliefhebbers staan in de rij voor zijn exposities en veilingen. Dit jaar alleen al had hij shows in Amsterdam, New York, Los Angeles en Shanghai.

De kunstenaar is nog steeds nauw betrokken bij de UT. Hij heeft een fonds op zijn naam om gedreven studenten, al dan niet met leerobstakels, financieel te ondersteunen bij bijzondere leerbehoeften of extracurriculaire activiteiten. Bij de opening van de expositie op de UT, schonken de alumnus en zijn vrouw 15.000 euro aan het Peter Riezebosfonds.

Inhaalslag

Het leven van de alumnus kende geen makkelijke start. Hij paste niet binnen het schoolsysteem en was een 'onhandelbare' leerling. Leraren wisten niet wat ze met hem aan moesten. Hij stond vaak op de gang, bleef zitten op de mavo en werd twee keer van het mbo gestuurd. Een ernstige depressie leidde tot een klinische opname van een jaar. Hij kreeg onder meer de diagnoses Asperger en ADHD. "Met dokters en psychiaters kwam ik erachter dat er veel gebeurde in mijn hoofd, maar dat er ook veel potentie in zat."

De liefde bracht Riezebos naar de UT. Zijn vrouw Lindy woonde destijds in Haaksbergen en studeerde commerciële economie aan Saxion. "Zij stimuleerde mij om het onderwijs weer op te pakken." Tussen 2006 en 2014 studeerde hij psychologie en communicatiewetenschap, volgde twee minors en een premaster wijsbegeerte, voltooide het honoursprogramma voor excellente studenten én deed een avondstudie bedrijfsadministratie aan het hbo.

"Noem het een inhaalslag, bewijsdrang. Als je vanuit een neerslachtige naar een positieve situatie gaat en je lijkt ineens in staat om veel meer te kunnen, dan grijp je dat ook aan," zegt hij over zijn keuze om meerdere opleidingen tegelijk te doen. "Daarnaast is mijn interesse heel breed. Toen ik ontdekte wat voor mij werkt en waar mijn talenten liggen, kwam

ik erachter dat ik het eigenlijk heel leuk vind om de wereld te begrijpen en vanuit een multidisciplinair perspectief zaken met elkaar te verbinden. Maar dat moet dan wel met de spelregels en randvoorwaarden die voor mij gelden."

Steun en flexibiliteit

Die ruimte kreeg hij op de Universiteit Twente. Riezebos was weinig in de collegezaal te vinden, maar deed in plaats daarvan extracurriculaire projecten, schreef mee aan publicaties en presenteerde zijn onderzoeken op conferenties in het buitenland. "Ik kan niet goed stilzitten en luisteren. Als ik naar een college van twee uur ging, was ik voor acht uur moe. Maar gaf je mij een vraagstuk waarvoor ik zelf de boeken in moest duiken, dan verzetten ik acht uur werk in twee uur."

Tijdens zijn studietijd vond hij vreugde in zijn leven, vertelt de alumnus. "Ik leerde mensen kennen die mij steunden en heel flexibel waren, zo kon ik optimaal floreren." Daarom besloot hij wat terug te doen. "Ik heb zoveel ontvangen van de universiteit. Mede door de vorming aan de UT ben ik geworden wie ik ben, dat laat je niet zomaar los." Met het Peter Riezebosfonds wil hij studenten met leerproblemen ondersteunen. "Ik weet als geen ander hoe uitdagend het leven is als je worstelt met mentale obstakels." Een student die niet goed functio-

neert in collegezalen of werkgroepen, kan bijvoorbeeld een beurs aanvragen om thuis een werkplek te creëren. Maar ook leergierige studenten die extracurriculaire activiteiten willen ondernemen, kunnen aanspraak maken op het fonds.

"Ik heb regelmatig geworsteld om bedragen voor vliegtickets bij elkaar te krijgen"

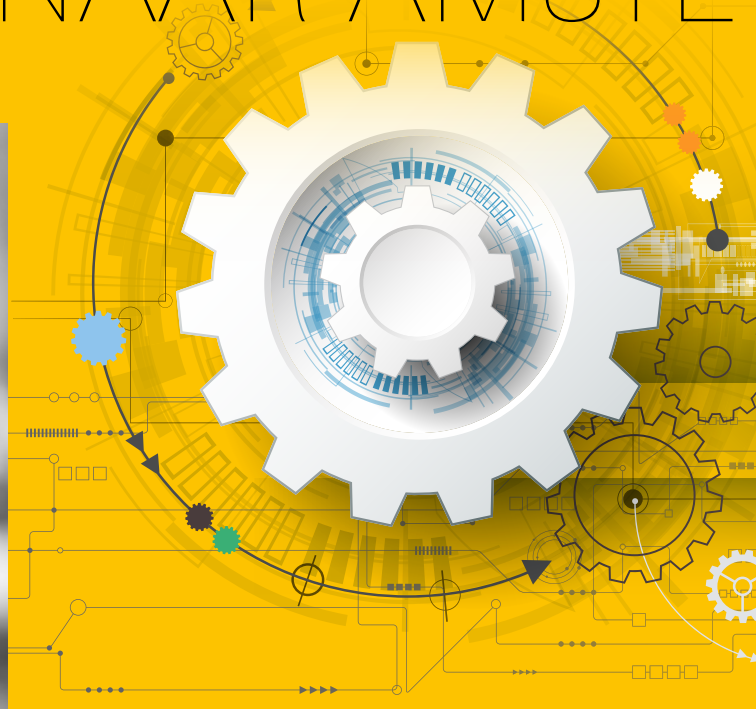
"Ik heb ontzettend veel geleerd van de internationale conferenties waar ik ben geweest tijdens mijn studie. Maar, daar is geld voor nodig. Ik heb regelmatig geworsteld om bedragen voor vliegtickets bij elkaar te krijgen. Ik vind het belangrijk dat daar iets voor is. Als iemand ervan leert en er plezier in heeft dan draag ik daar graag aan bij."

WORD OOK DONATEUR!
Ga naar
www.utwente.nl/Ufonds

UT KOMT NAAR AMSTE

“We laten de UT
aan een nieuwe groep
studenten zien”

GEZAMENLIJKE BACHELOR WERKTUIGBOUWKUNDE MET VU

De arbeidsmarkt staat te springen om hoogopgeleid technisch personeel. Toch kiezen vwo'ers in Noord-Holland maar mondjesmaat voor een bachelor werktuigbouwkunde. De reden: er is geen technische universiteit in de regio. De UT begint daarom in september volgend jaar samen met de Vrije Universiteit (VU) een opleiding in Amsterdam. De UT hoopt daarmee op meer instroom in de master. DOOR **Frederike Krommendijk & U-Today** FOTOGRAFIE **Rikkert Harink & Claudia Kamergorodsk**

UT-collegevoorzitter Victor van der Chijs licht toe dat nu nog maar elf procent van de Amsterdamse bèta-vwo'ers voor een technische opleiding kiest. “Zit er een technische universiteit in de regio, dan kiest 23 procent voor een technische studie. Daarom gaan we in de buurt van de student zitten. Dat is goed voor ons, voor de VU en voor de arbeidsmarkt die staat te springen om hooggekwalificeerd technisch personeel.” Als studenten in Amsterdam hun

bachelor hebben afgerond, is de stap naar Enschede niet meer zo groot; ze kunnen dan op de UT hun master halen. ‘Met deze bacheloropleiding laten we de UT aan een nieuwe groep studenten zien. We verwachten dat het voor hen daarvoor aantrekkelijk wordt om ook de master bij ons te volgen.’ De studenten uit Noord-Holland komen veelvuldig in contact met de UT. Het programma beslaat elke maand drie weken VU en één week

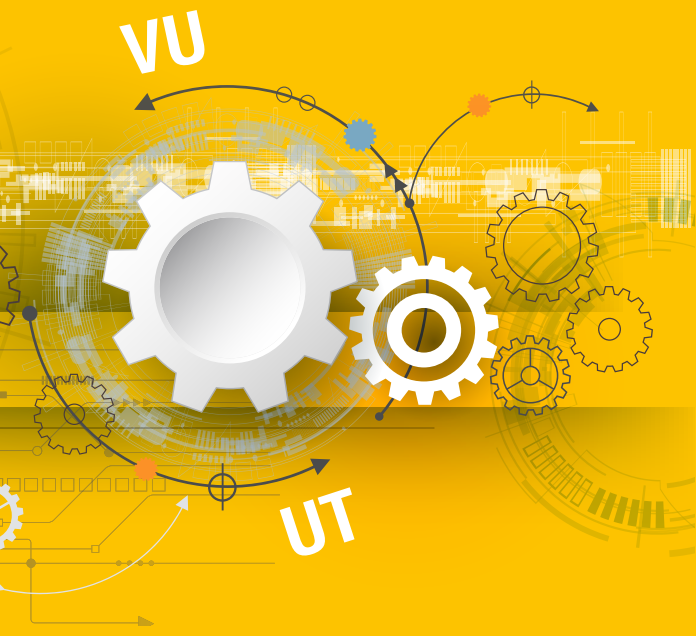
Enschede. Ze maken gebruik van UT-faciliteiten, zoals laboratoria, en de UT zoekt betaalbare huisvesting op de campus voor die ene week in de maand.

Een deel van de UT-medewerkers zal in Amsterdam lesgeven. Het is denkbaar dat ook andere samenwerkingen in Amsterdam worden aangegaan. Voor UT-mensen die elders in het land wonen, is afreizen naar Amsterdam in sommige gevallen niet belastender dan woon-werkverkeer naar Enschede.

Onder de UT

De bachelor valt straks formeel onder de UT. Een nieuwe opleiding beginnen kost jaren, maar nu kan de studie binnen de UT-licentie worden opgezet. Het wordt echt een gezamenlijke opleiding. In de opstart zal de UT wat meer docen-

RDAMSE STUDENT TOE

“Met de technische bachelor vervullen wij onze maatschappelijke verantwoordelijkheid”

ten inzetten, in de loop van de tijd wordt dat ieder vijftig procent. Het curriculum lijkt op dat in Twente, geënt op het Twentse Onderwijsmodel (TOM) en project-gestuurd onderwijs. Gestreefd wordt naar een maximum van 200 studenten zodat het onderwijs kleinschalig blijft.

Ook voorzitter Mirjam van Praag van het College van Bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam ziet grote voordelen in de samenwerking. “Uit onderzoek is gebleken dat er in Noord-Holland minder jongeren voor een universitaire, technische opleiding kiezen. Kennelijk speelt aanbod in de nabijheid een grote rol. Met het groeiend tekort aan technisch geschoolde mensen mag je de keuze om een technische bachelor in Amsterdam aan te bieden zien als het vervullen van onze maatschappelijke verantwoordelijkheid. Als iemand gebaat is bij deze bachelor, dan is dat écht de student die straks voor onze gezamenlijke opleiding kiest en later de maatschappij.”

VU en UT hebben veel overeenkomsten, vindt Van Praag. “Wij worden allebei sterk gedreven door de meerwaarde die we kunnen creëren voor de samenleving. Dat zit diep in de cultuur van beide instellingen. Dat vind ik een heel belangrijke basis voor goede samenwerking. Inhoudelijk zijn de instellingen complementair. De onderzoeks- en onderwijsinfrastructuur vullen elkaar goed aan. De UT en VU werken daarnaast ook samen met de TU Delft en UvA. Daar doet ons nieuwe samenwerkingsverband niets aan af. Het is in mijn ogen eerder een belangrijke aanvulling op de partnerschappen van beide universiteiten’.

De VU-bestuursvoorzitter benadrukt dat de gezamenlijke bachelor in praktisch opzicht nog wel wat haken en ogen heeft. “We ontvangen op onze campus Twentse collega’s die toegang moeten krijgen tot onze administratieve systemen en voorzieningen. Voor studenten willen we ook huisvesting op de campus in Twente

organiseren, omdat ze daar ook regelmatig colleges gaan volgen. Ook op het vlak van medezeggenschap en de bevoegdheden van bijvoorbeeld examencommissies liggen de nodige uitdagingen. Tot slot is het belangrijk om op termijn ook in onderzoek samen te gaan werken. We willen waar mogelijk docenten uit Twente betrekken bij VU-onderzoeksprogramma’s. We zijn al ver, maar we willen het tot in de puntjes voor elkaar hebben.”

Smaakt de samenwerking met de UT naar meer, wat de VU betreft? Dat vindt Van Praag nu lastig te zeggen. “Het is al een uitdaging om deze Amsterdamse vestiging van Mechanical Engineering kostendekkend te krijgen. Technische studies zijn duur. Belangrijkste punt van de samenwerking is dat we meer jongeren interesseren voor een carrière in de technologie. We hopen natuurlijk dat de samenwerking een succes wordt. Laten we eerst maar beginnen”, zegt ze nuchter.

VOORZITTER VAN NESST, SPORTEN, WERKEN ÉN STUDEREN

Uitgaan en bier drinken is hartstikke leuk, maar studente Amy de Lange (22) brengt haar vrije tijd liever anders door. Ze sport, heeft een baantje, is bijna-ondernemer en ook nog voorzitter van Nesst, een stichting die studenten en young professionals helpt bij het opzetten van een eigen zaak. "Het is soms best veel, maar ik krijg er ook energie van." DOOR Frederike Krommendijk FOTOGRAFIE Arjan Reef

AMY HAALT ALLES UIT HET STUDENTENLEVEN

Ze zit in het derde jaar van de bachelor Industrial Design en heeft een bijbaan. Genoeg te doen dus, maar omdat Amy zoveel dingen leuk vindt, pakt ze daarnaast nog allerlei andere dingen aan. "Er kan op de UT zoveel, dan wil ik die kansen ook grijpen. Ik heb al op schaatsen gezeten en op lindyhop dansen en nu ga ik regelmatig klimmen. Er is meer dan studeren alleen."

Lid van een dispuut worden leek haar eerst ook wel wat, maar dat vond ze toch te georganiseerd. "Ik ben meer van de spontane afspraken. Naar de kroeg gaan is heel leuk hoor, dat doe ik ook wel, maar ik vind het leuker om iets te doen waarmee ik me ook een beetje ontwikkel."

En die combinatie van sociaal en leerzaam heeft ze gevonden, als voorzitter van Nesst. Die stichting helpt studenten en young professionals een onderneming op te zetten. "Ik heb het zelf ook gedaan en je leert er heel veel van. Bij Industrial Design ontwerp je een product, maar op het hele proces van het in de markt zetten, heb je weinig zicht. Bij Nesst ga je brainstormen over je idee, een businessplan opzetten en

praten met ondernemers uit de regio. Maar je leert ook wat van gevestigde professionals zoals accountants en advocaten en je krijgt een stukje marketing. Je kunt wel een goed idee hebben, maar bij een eigen onderneming komt veel meer kijken. Ik had er echt veel aan." Echt ondernemer is Amy nog niet, maar op haar flat staat al wel het prototype van een rugzak uit de Amy Naomi webshop. Gemaakt van papier, milieuvriendelijk dus, en toch oersterk. "In het gebruik kom ik nog zwakke punten tegen zoals clips, die kinderziektes haal ik er nu uit. En dan kan ie de webshop in."

Als voorzitter van Nesst zit ze nu aan de andere kant van de tafel om studenten die net zoals zij dromen van een eigen (web)winkel of onderneming verder te helpen. "Dit doet weer meer een beroep op mijn organisatietalent. Je moet overzicht houden, de doelstellingen bewaken, goed overleggen. Ik had bij een voorzitter altijd zo'n beeld van een dominant type die met zijn vuist op tafel slaat. Zo ben ik helemaal niet. Met zachte kracht gaat het ook, ik blijf best het voortouw te kunnen nemen. Die zelfkennis steek je van zo'n functie dan toch maar mooi op."

"Er kan op de UT zoveel,
ik wil die kansen grijpen"

EEN FRANSE REVOLUTIE VOOR DE DIGITALE REVOLUTIE

Kunnen we informatietechnologie baseren op de democratische waarden van de Franse Revolutie: vrijheid, gelijkheid, en broederschap? In de westerse wereld domineert momenteel het Amerikaanse model: al jouw data zijn het bezit van een bedrijf. In het Chinese model zijn al jouw data van de staat. Waarom is er nog geen Europees antwoord op deze situatie?

Met deze vragen nam hoogleraar mediasociologie Jan van Dijk onlangs afscheid van de Universiteit Twente. Al in 1991 voorspelde hij in zijn visionaire boek 'De netwerkmaatschappij' dat het internet zich in drie fases zou gaan ontwikkelen. Allereerst zou het mensen gaan verbinden, daarna de dingen en ten slotte onze lichamen. Let wel: het woord 'sociale media' bestond nog niet en een mogelijk 'internet der dingen' ging elk voorstellingsvermogen te boven.

De boodschap van zijn afscheidsrede: als alles en iedereen voor altijd met elkaar verbonden wordt, heeft dat verreikende sociale en politieke gevolgen. Het recente Facebookschandaal heeft laten zien dat niet alleen onze privacy maar ook onze democratie zelf op het spel staat. De grootste bedreiging komt inmiddels niet vanuit een totalitair regime ver van hier, maar van een Amerikaans bedrijf, dat simpelweg het eigen business model volgt. En zo lijkt de digitale revolutie opeens een onverwachte wending te krijgen: een revitalisering van de Europese gedachte. Hoe blijven we trouw aan de erfenis van de Franse Revolutie? Laat ik eens een eerste poging wagen, als eerbetoon aan Jan van Dijk.

Vrijheid wordt in onze digitale wereld vooral begrepen als privacy, veelzeggend gedefinieerd als "het recht om alleen gelaten te worden". De filosoof Isaiah Berlin zou zeggen dat dit vooral een negatieve definitie van vrijheid is: vrijheid-van-iets. Daar tegenover staat de positieve vrijheid-om-te. Een vrijheid die ergens positief op gericht is. Ten aanzien van technologie is dat niet alleen de vrijheid om je eraan te onttrekken, maar ook om er verantwoord mee om te kunnen gaan. En dat vereist dat we daar de maatschappelijke voorwaarden voor scheppen, via onderwijs en regelgeving.

Gelijkheid draaide in de Franse Revolutie om het einde van de rangen en standen. In een digitale samenleving betekent het: inclusief ontwerpen. Technologie zodanig vormgeven dat die niet alleen voor iedereen te betalen maar ook voor iedereen te begrijpen is. Daarvoor is allereerst nodig dat we snappen hoe we beïnvloed worden. 'Algorithm awareness' zal een belangrijk onderdeel moeten worden van burgerschap maar ook van design in een digitale samenleving, wil iedereen gelijke kansen hebben.

De belangrijkste waarde is misschien wel die van solidariteit (inmiddels een beter woord dan 'broederschap'). Is er een alternatief voor het individualisme in de digitale techniek? Kan 'data ownership' ook leiden tot 'data donorship'? En kan 'digitale protectie' worden uitgebreid tot 'digitale compassie'? Kan digitale technologie ook nieuwe vormen van burgerparticipatie en politiek engagement mogelijk maken? Pas als dat zou lukken, zou er écht sprake zijn van een 'verbondenheid van alles, altijd en overal'. ●

"VRIJHEID WORDT IN ONZE DIGITALE WERELD VOORAL BEGREPEN ALS PRIVACY, VEELZEGGEND GEDEFINIEERD ALS HET RECHT OM ALLEEN GELATEN TE WORDEN"

PROF. DR. IR. P.P.C.C. (PETER-PAUL) VERBEEK (1970) IS HOOGLERAAR FILOSOFIE VAN MENS EN TECHNIEK AAN DE UNIVERSITEIT TWENTE.

Annemieke Koster was al ondernemer tijdens haar UT-studie Toegepaste Communicatiewetenschap. Het eigen baas zijn greep haar zelfs zo, dat ze haar master ervoor liet schieten. Nu heeft ze als oprichter van Enschede Textielstad weer volop contacten met zowel UT als Saxion. 'Het mooie in Twente is de wisselwerking tussen nieuwe vindingen van kennisinstututen en ondernemerschap'. DOOR Frederike Krommendijk FOTOGRAFIE Arjan Reef

STOF TOT NADENKEN

GEBRUIKTE KLEDINGSTUKKEN KRIJGEN NIEUW LEVEN

Ze zou communicatiewetenschapper worden. Maar het liep heel anders. In 2013 zag Annemieke Koster op het nieuws hoe zich in een kledingatelier in Bangladesh een ramp voltrok. En anders dan zoveel mensen koos ze ervoor zelf wat te doen om de kledingindustrie te verbeteren. “Ik ging me verdiepen in hoe kleding wordt gemaakt. Ik onderzocht niet alleen hoe het in de ateliers in elkaar wordt gezet, maar ook alle stappen ervoor, zoals de katoenproductie, het weven en hoe ritsen worden gemaakt. Het was nog erger dan ik dacht. Ik wilde me daar niet bij neerleggen’.

Garens van gerecyclede grondstoffen

Hoewel ze nog nooit een weverij van binnen had gezien, begon ze toch met een eigen bedrijf dat op een duurzame manier stoffen maakt voor de kledingindustrie en het bekleden van meubels. Enschede Textielstad heet het, naar de rijke textielhistorie van haar woonplaats. “Ik laat garens maken van gerecyclede grondstoffen. Daarvoor werk ik onder andere samen met Frankenhuis in Haaksbergen, waar kledingstukken die niet meer bruikbaar zijn worden vervezeld. En ik werk samen met partijen die snijresten van confectionie-ateliers (bijvoorbeeld van ZARA) verwerken tot nieuwe garens. Die garens betrek ik in een zo klein mogelijke cirkel rond mijn bedrijf.

Met Enschede Textielstad vond ze onderdak in de weverij van Ter Kuile aan de Kneedweg. “Ik heb veel hulp

gehad van oudere wevers, die mij het hele proces leerden. Ook dat is duurzaamheid, dat die schat aan kennis niet verloren gaat.” En omdat Annemieke graag vernieuwend bezig is, zocht ze ook weer aansluiting bij kennisinstututen als Universiteit Twente. “Ik merk dat op de UT het bewustzijn is gegroeid dat ondernemerschap op veel vakgebieden echt een steeds belangrijker skill wordt. Toen ik met mijn master bezig was, waren studeren en ondernemer zijn nog twee lastig te verenigen werelden. Maar dat is echt verbeterd.”

Groot succes

Sterker nog, de ondernemer plukt nu zelfs de vruchten van de nauwe banden tussen UT en ondernemers. “Twee jaar richtte ik samen met de gemeente Enschede het Textielcafé op voor ondernemers in de regio. We lopen allemaal tegen dezelfde dingen aan, zoals de vergrijzing van het personeelsbestand en de concurrentie uit het buitenland. En we zijn allemaal op zoek naar vernieuwing. Eén van de initiatieven was om met het DesignLab een dag te houden over Smart Textiles. Een groot succes, waar ook heel concrete samenwerkingen uit zijn voortgekomen. Zowel UT als Saxion kunnen de nieuwste vindingen verbinden met de vakkennis van al bestaande bedrijven. Zo kunnen we op een nieuwe manier met allerlei innovaties hier weer een sterke textielregio worden, op een duurzame manier’.

Annemiekes textiel raakt ondertussen steeds populairder. Ze heeft het

tij mee, want duurzaamheid is een steeds belangrijker item. ‘Het bewustzijn groeit. Dat merk ik aan vragen die studenten stellen, en ook het koopgedrag van consumenten verandert. Maar er is nog veel te doen’. Gelukkig heeft ze een aantal heel zichtbare klussen mogen doen, zoals het maken van kussens op de tribunes in het duurzame paviljoen Circl van ABN Amro in Amsterdam. En het leveren van meubelstoffen aan de circulair gebouwde Volvogarage van Arendsen in Hengelo. ‘Mensen moeten er ook eerst kennis mee kunnen maken. Gelukkig zien steeds meer modemerken, stoffeerdere en architecten het belang in van circulariteit in hun werk’.

Wat adviseert Annemieke andere alumni? ‘Blijf in Twente. Van mijn jaar ben ik nog een van de weinigen die hier is gebleven en ik ben er blij mee. Het kost misschien wat meer moeite om bij een bedrijf binnen te komen, maar als het je lukt smeed je een langdurige band, die geba-

“Op een nieuwe manier, met allerlei innovaties, kunnen we hier weer een sterke textielregio worden, op een duurzame manier”

seerd is op gelijkwaardigheid en continuïteit. Dat vind ik echt een groot voordeel boven de vluchtiger verbindingen in het Westen. En het is hier ook een stuk minder jachtig’.

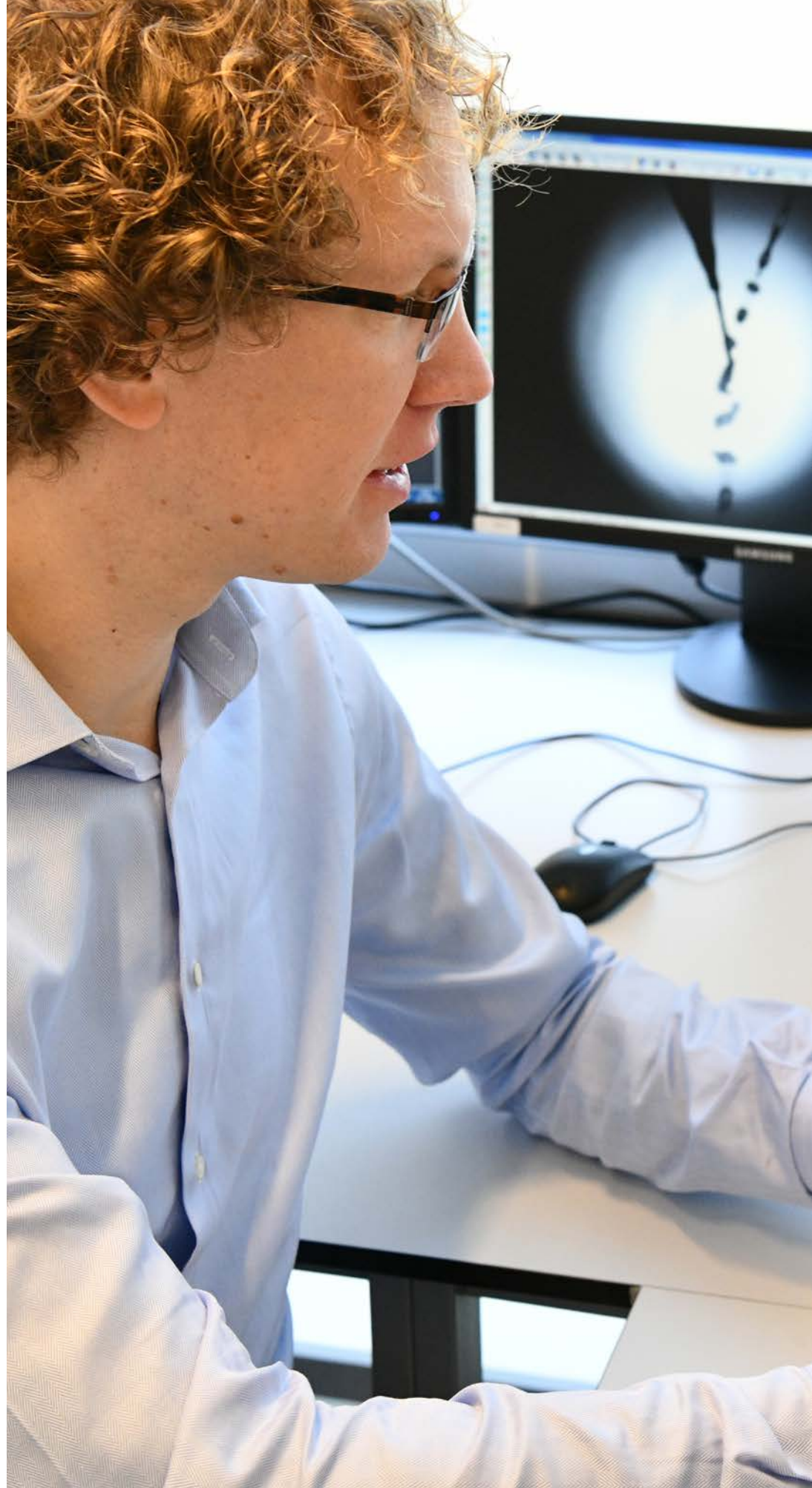
HET LAB IN

Naam Claas-Willem Visser
Leeftijd 37 jaar
Functie Postdoc van onderzoeksgroep Physics of Fluids
Opleiding Bachelor en master Applied Fysics (UT)
Lab Developmental BioEngineering

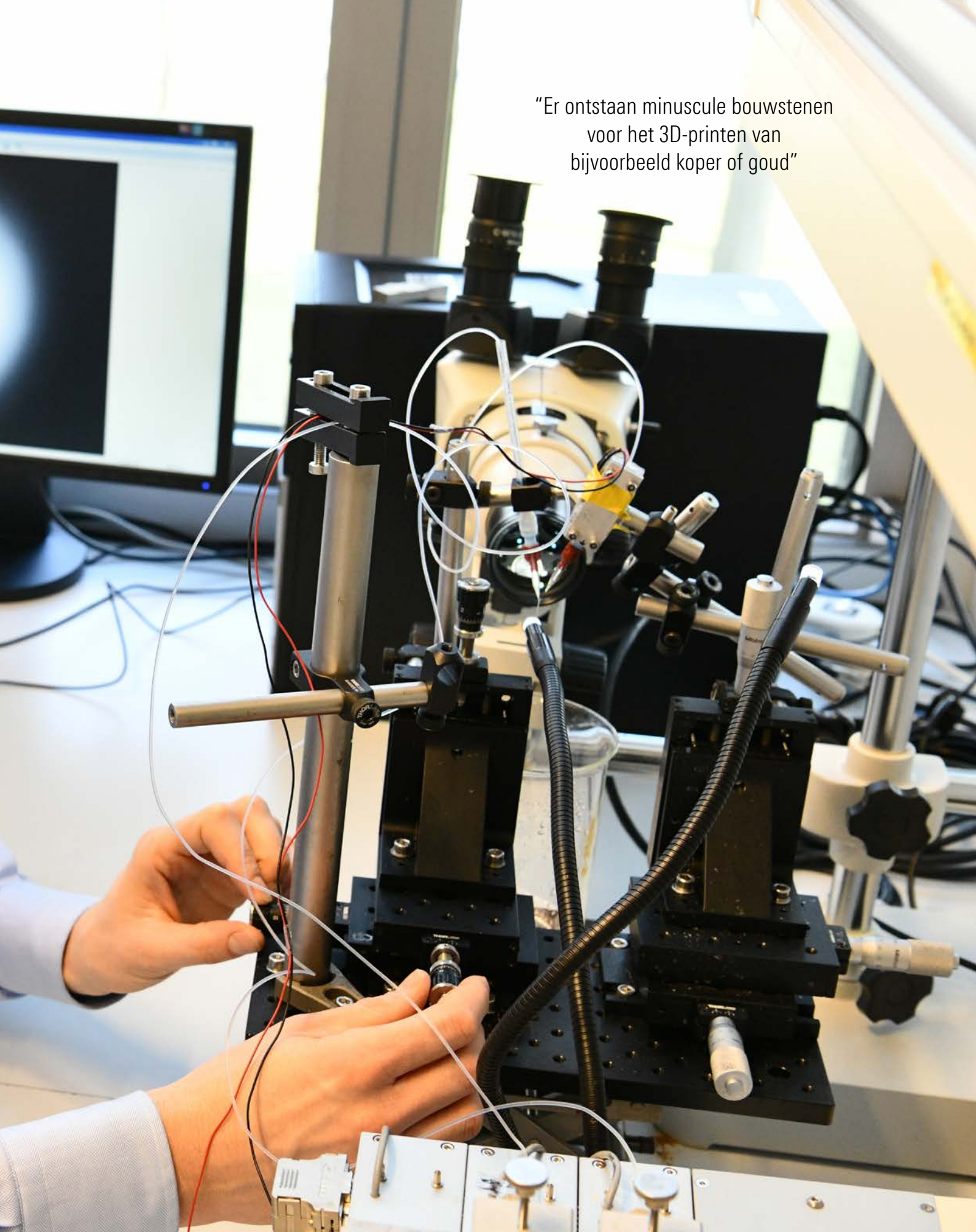
DOOR Marco Krijnsen
FOTOGRAFIE Eric Brinkhorst

Het printen van plastic met een 3D-printer is al lang geen rocket science meer. Maar met andere materialen wordt het een stuk ingewikkelder. Ze zijn vaak te hard om te printen of te zacht om hun vorm te behouden. Met de nieuwe in Twente ontwikkelde printtechniek kan het wél. Hierbij wordt geen nozzle (spuitmond) gebruikt, maar een glasplaatje met een dun laagje metaal. Met behulp van gefocust laserlicht wordt een microdruppel metaal uit de laag geschoten. “Door dat met hoge snelheid te doen, ontstaan minuscule bouwstenen voor het 3D-printen van bijvoorbeeld koper of goud”, zegt Visser. Hij promoveerde eind 2014 op deze techniek en kreeg een Rubicon-beurs van de NWO voor verder onderzoek aan de Harvard University. In Amerika heeft Visser zich gefocust op het printen van levende cellen. Hij is de afgelopen twee jaar regelmatig overgekomen naar Twente, waar ook collega Tom Kamperman in het lab in de Zuidhorst werkt aan de nieuwe techniek.

Nu de onderzoekers een manier hebben gevonden om sneller te printen, is het mogelijk om levende materialen, stukjes kraakbeen of huid, te produceren. Ook commerciële toepassingen, bijvoorbeeld microdeeltjes voor cosmetica of medicijnen, liggen in het verschiet. Hiervoor is verder onderzoek nodig in het lab van Developmental BioEngineering. Visser wil de techniek toegankelijk maken via de start-up lamFluidics, die hij oprichtte met collega's Tom Kamperman en Menno Noordlander.

“Er ontstaan minuscule bouwstenen
voor het 3D-printen van
bijvoorbeeld koper of goud”

DROOM & DAAD

Ze verkochten hun eerste bedrijf Applicare aan het Amerikaanse General Electric Company, GE. Philips nam onlangs hun tweede onderneming, Forcare, over. En het succesverhaal van de twee Twentse elektrotechnici, Harm-Jan Wessels en Andries Hamster, houdt voorlopig nog niet op.

DOOR Marco Krijnsen FOTOGRAFIE Rikkert Harink

SMEEROLIE

“Informatie-uitwisseling:
we zagen allebei het gat in de markt”

- Andries Hamster

Het hoofdkantoor van Forcare is gevestigd in Zeist, verder zijn er vestigingen in het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Canada. Er werken in totaal 90 mensen.

VOOR DE ZORG

Timing is alles, vindt Harm-Jan Wessels. “De technische ontwikkelingen van het moment, de mensen, de opportunity en natuurlijk een dosis geluk. Als dat allemaal samenkomt, kan er iets moois gebeuren.” Zo ging het al toen Wessels in 1986 kwam studeren aan de Universiteit Twente. Hij wilde iets in de zorg betekenen, maar koos niet voor een medicijnenstudie. Het werd elektrotechniek. “Een goede keuze, want ik ben bijna direct met IT in de zorg gerold.”

Tijd vijftien jaar vooruit

Wessels was al in het tweede studiejaar betrokken bij de oprichting van Applicare. Het bedrijf bestond uit een stel talentvolle studenten (inclusief Wessels' broer Frank, die eveneens in Twente elektrotechniek had gestudeerd) en een ervaren ondernemer in de persoon van Ruud Kroon. De jonge honden konden zich uitleven op de dure computers van Kroon voor het schrijven van software. Na zijn afstuderen ging Wessels zich met Applicare Medical Imaging toeleggen op realtime, medische visualisatie in 3D, een directe voortzetting van zijn afstudeerwerk. Het vakgebied stond nog in de kinderschoenen. De Twentse techneuten bouwden een programma waarmee artsen medische plaatjes driedimen-

sionaal konden afbeelden op hun computer. “We waren onze tijd vijftien jaar vooruit. Op de vakbeurs in Chicago merkten we dat niemand op onze software zat te wachten”, herinnert Wessels zich nog. Wel adviseerde een radioloog om een programma te schrijven voor het kunnen inzien van ‘gewone’ medische beelden zoals bij de MR- en CT-scan. Applicare ontwikkelde een programma dat werkte op elke computer met Windows NT, een doorbraak die de deur openzette naar ziekenhuizen in de hele wereld. “We hadden meteen door dat we iets beet hadden wat we niet konden loslaten. Sindsdien ligt onze focus volledig op softwareontwikkeling voor de medische sector.”

Eerste miljoenencontracten

Juist op dat moment in 1996 maakte Andries Hamster zijn entree bij Applicare. Ook hij had aan de UT elektrotechniek gestudeerd en maakte na zijn afstuderen een sollicitatierondje langs vijf interessante werkgevers. Hij kon bij alle vijf beginnen. Hoewel IBM en Philips aantrekkelijk leken, koos Hamster voor Applicare. “Ik kon daar iets doen voor de gezondheidszorg. Dat is altijd een intrinsieke motivatie voor mij geweest, tot op de dag vandaag.”

Applicare stond aan de vooravond van een volgende fase, mogelijk gemaakt door een kapitaalinjectie van investeringsmaatschappij Holland Venture. Hamster begon als software engineer, maar ging zich in de groeiende organisatie al snel bezighouden met productintegraties. Hij werd de verbindende schakel tussen technologie en gebruiker. Zijn taken: het product uitleggen, demo's laten zien en goed luisteren naar de markt.

“We hadden meteen door dat we iets beet hadden wat we niet los konden laten”

- Harm-Jan Wessels

De eerste miljoenencontracten met Kodak, IBM en de Amerikaanse defensie (de grootste gezondheidsorganisatie ter wereld) waren al snel een feit. Hamster: “Ons voordeel was dat we een duidelijk doel hadden met een concreet product, dat op Windows NT kon draaien. Gecombineerd met de toepassing van open standaarden hadden we een duidelijke voorsprong op grotere bedrijven. Die denken vaak te lang na voordat ze aan iets nieuws durven te beginnen. Ze hebben last van bestaande structuren. Wij niet.”

ANDRIES HAMSTER
(VP Business Development Forcare)

1989-1995 studie elektrotechniek UT
1996-2004 werkzaam bij Applicare/GE
2004-2005 werkzaam bij Nucletron
2006 oprichting Forcare
2017 verkoop Forcare aan Philips

HARM-JAN WESSELS
(CEO Forcare)

1986-1991 studie elektrotechniek UT
1988 oprichting Applicare
1999 verkoop Applicare aan GE
2006 oprichting Forcare
2017 verkoop Forcare aan Philips

U-RAADSLID, GITARIST EN BELEIDSMEDEWERKER

Andries Hamster is tijdens zijn studie elektrotechniek (1989-1995) actief. Hij was lid van studentenvereniging Taste, zat daar in het kroegbestuur en maakte namens studentenpartij KPS deel uit van de U-raad. Ook was hij de gitarist van de studentenband Jamming with Edward, die optrad tijdens de meisjesdagen van de UT en studentenfeesten. "Veel verdienden we daar niet mee. Wanneer we de geluidsapparatuur, het busje en het bier konden betalen, waren we al blij..."

Het was in 1992 goed voor een foto op cover van het UT-magazine Campus (zie foto).

Na zijn afstuderen bleef Hamster nog even aan de UT verbonden als tijdelijk beleidsmedewerker. Hij schreef mee aan onderwijsvernieuingsplannen die voor rijks subsidie in aanmerking kwamen.

Overname en herstart

De snelle groei stelde de eigenaren voor een dilemma. Moest het bedrijf met inmiddels 30 werknemers naar de beurs? Of zou overname een betere optie zijn om zich verder te kunnen ontwikkelen? Ze besloten tot verkoop aan multinational General Electric.

Enkele jaren later stapte Hamster uit Applicare. Maar een toevallige ontmoeting op Schiphol zorgde in 2005 voor een hereniging met zijn oude collega. Wessels en Hamster moesten allebei naar een vakbeurs in Chicago. Onderweg in het vliegtuig werd de kiem gelegd voor een nieuwe samenwerking. "De digitalisering had haar intrede gedaan in de gezondheidszorg en een nieuw probleem gecreëerd: informatie-uitwisseling. Dat gebeurde toen nog op allerlei verschillende manieren, per fax, post of e-mail en lang niet

altijd veilig. We zagen allebei een gat in de markt", aldus Hamster.

Van Leuven tot Kentucky

Het leidde tot de oprichting van Forcare, dat zich focust op gebruiksvriendelijke en veilige uitwisseling van informatie in de zorg. Toen de software na drie jaar was ontwikkeld, viel het niet mee om afnemers te vinden. Vlak voor sluitingstijd van een beurs in Denemarken meldde zich de CIO van UZ Leuven, het grootste ziekenhuis van België. Deze eerste, internationale klant zette de deur open naar meer zorginstellingen in een groot aantal Europese landen en Canada. Recent werd een miljoenencontract afgesloten met de Amerikaanse staat Kentucky voor het uitwisselen van patiëntinformatie tussen zorgprofessionals in de staat.

Philips

De opmars van het bedrijf, mede mogelijk dankzij een tussentijdse

kapitaalinjectie van Prime Ventures, trok de aandacht van Philips. Het elektronicaconcern nam Forcare in december 2017 over om zijn positie op de markt van zorginformatietechnologie te versterken. CEO Harm-Jan Wessels is trots op de verkoop. "Voor zover ze bij Philips kunnen nagaan, hebben ze voor het eerst een Nederlands bedrijf overgenomen."

Wat de kracht is van Forcare?

"Ons open en gestandaardiseerde platform, dat compatible is met systemen van de concurrentie", zegt Wessels, die verdere groei voorziet. "We zien dat patiënten steeds meer consumenten van zorg worden, die toegang willen tot hun medische gegevens. De privacy wetgeving biedt voor ons product veel kansen. Dankzij Philips liggen nu markten open die voor een kleine speler lastig te bereiken zijn."

KENNIS VERRIJKEN EN VERDIEPEN

De UT biedt tal van postacademische opleidingen vanuit de faculteit BMS. Deelnemers steken er gedegen kennis op, maar delen ook ervaringen waar anderen van leren en leggen nuttige contacten. Emeritus-hoogleraar Olaf Fisscher is al vijf jaar met emeritaat, maar levert als kerndocent en organisator van seminars nog een belangrijke bijdrage aan dit postacademisch onderwijs. DOOR Frederike Krommendijk FOTOGRAFIE Rikkert Harink

Iedereen heeft zo zijn eigen reden om (weer) de collegebanken in te schuiven. “We zien mensen die herscholen, of omscholen voor een ander beroep. Maar ook mensen die hun kennis willen verrijken en verdiepen voor hun carrière. Ook zijn er deelnemers die de 50 al gepasseerd zijn en die weten: ik moet nog zeker 15 jaar door, ik wil mee kunnen komen met de nieuwste ontwikkelingen”, schetst Fisscher.

Volgens de emeritus-hoogleraar heeft UT een schat aan kennis te bieden aan alumni die hun kennis willen verbreden. “Als universiteit hebben we heel veel in huis, aan kennis maar ook aan netwerk. Maar het is geen eenrichtingsverkeer. De tendens is dat onze masterclasses meer vraag-gestuurd worden opgezet. Wat is de behoefte uit de markt? We bieden masterclasses met een generieke opzet, maar ook op maat gesneden programma’s voor bijvoorbeeld een ministerie, een zorginstelling, een verzekeraar. Om te weten wat de markt wil, moet je goed luisteren. En niet met de vraagstelling op de loop gaan, omdat dat beter past in je eigen onderzoek”, waarschuwt Fisscher. De UT heeft bijvoorbeeld lesprogramma’s over risicomanagement opgezet voor Achmea en 8 medewerkers van Nedap in Groenlo werden omgeschoold tot softwarespecialist via de faculteit EWI.

“Een leven lang leren is een van de fundamentele maatschappelijke functies van een universiteit”

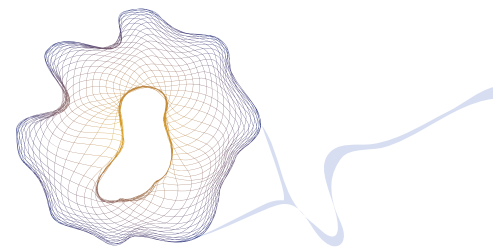
De UT wil in de programma’s voor professionals zeker meer zijn dan een zender van kennis. De deelnemers maken ook kennis met het enorme netwerk van de universiteit. En omgekeerd verbetert de universiteit dat netwerk ook. “Alumni die nu vaak op verantwoordelijke functies zitten, hebben graag afgestudeerden van ons. Maar ze willen ook bijdragen aan gastcolleges waar ze hun rijke praktijkervaring weer met ons delen.”

Naast de masterlijnen in public management en risicomanagement is er een heel palet aan andere masterclasses. “Een leven lang leren is een van de fundamentele maatschappelijke functies van een universiteit. Daar komt gelukkig steeds meer aandacht voor. En voor een universiteit is het simpelweg ook een noodzaak om externe funding te krijgen. Maar dat mag zeker niet de drijfveer zijn. Kennis en netwerk delen, daar gaat het om.”

Zien welke opleidingen UT voor alumni en andere kenniszoekers te bieden heeft? Kijk op utwente.nl/pld

IN HET KORT

FOTONISCHE CHIPS

PHIX, dochterbedrijf van UT-spin-off LioniX, presenteerde in juni samen met het Fraunhofer Project Center een 'micro assembly'-machine. Tijdens het UT Photonics Event in The Gallery werd de machine onthuld. Er schuilt een technologie achter die arbeidsintensief en gespecialiseerd handwerk automatiseert. Het gaat om het plaatsen van de

minuscule glasfibers op een chip. Heel nauwkeurig werk dat tot op heden met de hand en met behulp van een microscoop gebeurde. Het plaatsen van een fiber duurt dan anderhalf uur. Met de nieuwe machine wordt dat geautomatiseerd en de handeling teruggebracht tot seconden. Het massaal produceren van fotonische chips komt zo een stap dichterbij.

DA VINCI

De eerste robotvogels, zoals de Robird die aan de Universiteit Twente is ontwikkeld, slaan inmiddels hun vleugels uit. Volgens UT-hoogleraar Stefano Stramigioli is het nu tijd voor de volgende stap. Hij ontvangt een Europese onderzoekssubsidie van 2,8 miljoen euro. Met nieuwe theorieën en experimenten wil hij de droom van Leonardo Da Vinci een stap dichterbij brengen: de ontwikkeling van de volgende generatie robotvogels die kunnen opstijgen en landen als echte vogels en kunnen vliegen met een asymmetrische wiekslag.

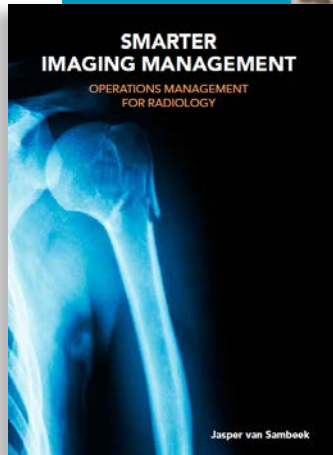

22 MILJOEN

Met een investering van 22 miljoen euro in vijf onderzoeksprogramma's geeft de 4TU.Federatie, het samenwerkingsverband van de vier technische universiteiten in Nederland, een stevige impuls aan het onderzoek naar duurzame technologie. Binnen de programma's doen de vier technische universiteiten samen onderzoek naar gepersonaliseerde geneeskunde, ziektepreventie en behandeling, 'slimme' industrie, veerkrachtigere samenlevingen en het wereldwijde voedselvraagstuk. Bij drie van de vijf programma's levert de Universiteit Twente de projectleider.

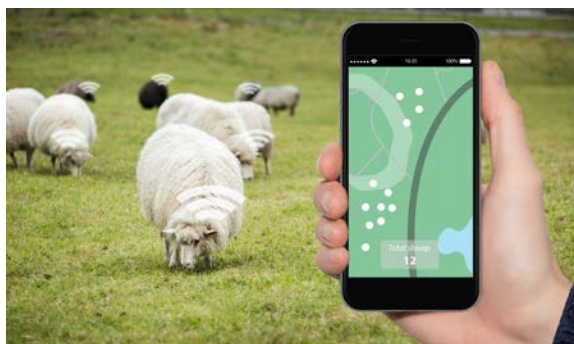
RADIOLOGIE

Door modellen uit de bedrijfskunde in het ziekenhuis toe te passen kan je radiologieprocessen in het ziekenhuis verbeteren. Dat komt naar voren uit onderzoek van UT-promovendus Jasper van Sambeek. Hij liet bijvoorbeeld zien dat je met een inloop-, in plaats van een afspraak-systeem, voor CT-scans patiënten veel sneller kan helpen terwijl de bezettingsgraad gelijk blijft of mogelijk zelfs stijgt. Ook al zijn ziekenhuizen volgens de onderzoeker de meest complexe organisaties die er zijn, en kun je ze niet zomaar vergelijken met 'normale bedrijven', toch zijn er grote kansen om er met bedrijfskundige modellen – mits goed toegepast – de patiëntenlogistiek te verbeteren.

AUTOBANDEN

De Universiteit Twente en Continental Reifen Deutschland GmbH werken samen aan een nieuw proces voor de recycling van autobanden. Met een snel pyrolyseproces is het mogelijk om gebruikte autobanden binnen enkele seconden te ontleden. Dit levert waardevolle materialen en brandstoffen op voor de productie van nieuwe banden. Jaarlijks worden wereldwijd meer dan een miljard banden vervangen. Deze bevatten gezamenlijk 4,4 miljoen ton aan waardevolle producten.

IOT

Internet of Things (IoT) toepassingen kunnen helpen bij het besparen van energie, het verbeteren van de gezondheid en het comfortabeler maken van je leven. Toch maakt slechts 44,7 van de Nederlandse volwassenen gebruik van de toepassingen. In de meeste gevallen gaat

het om slechts één apparaat. Dat blijkt uit onderzoek van de Universiteit Twente. De potentie van IoT lijkt hiermee nog lang niet bereikt. Als belangrijkste redenen van het beperkte gebruik noemen de onderzoekers kosten, desinteresse en zorgen rondom privacy.

Meer informatie over deze items vindt u op www.utwente.nl

“Er is commitment en daarom
ga ik er ook voor”

SOLANGE PANAYOTOPOULOS is alumna van de UvA (Sociologie '90). De thema's onderwijs en arbeidsmarkt vormen een rode draad in haar cv. Voor de Kamer van Koophandel hield ze zich bezig met projecten ter bevordering van relaties tussen bedrijfsleven en onderwijsinstellingen en voor Saxion gaf ze samen met de UT vorm aan het Connect Programma. Met dit programma werden internationale afgestudeerden (alumna) voorbereid op de Nederlandse arbeidsmarkt. Haar huidige functie van Alumni Community Manager is een logische, volgende stap in haar carrière.

TWENTE VERBINDEN MET DE WERELD

De Universiteit Twente heeft ruim 47.000 alumni. Van Enschede tot Beijing en van San Francisco tot Nairobi, over de hele wereld wonen en werken oud-UT'ers. Om optimaal gebruik te maken van dit netwerk, heeft de UT sinds kort een Alumni Community Manager: Solange Panayotopoulos. DOOR Marieke Vroom FOTOGRAFIE Gijs van Ouwerkerk

“Het netwerk van afgestudeerden heeft meer te bieden dan af en toe samen borrelen en bijpraten,” zegt Panayotopoulos. “Het creëert kansen voor samenwerking, ontwikkeling en innovatie.” Het doel van de Alumni Community Manager is oud-studenten te verbinden met de regio Twente en zo de kracht van het netwerk in te zetten voor de universiteit en (zakelijke) partners.

Primeur

De functie is de eerste in zijn soort in Nederland en wordt mogelijk gemaakt door de Gemeente Enschede, Provincie Overijssel, Regio Twente en de Universiteit Twente. De partijen hebben verschillende belangen, vertelt Panayotopoulos.

“Door een sterk en betrokken alumninetwerk blijft de UT op de hoogte waar alumni terecht komen in de wereld en bij welke innovaties en start-ups ze betrokken zijn. Alumni blijken vaak bereid hun kennis, netwerk en ervaring te delen met de universiteit en haar studenten. Gemeente Enschede ziet andere voordelen. De stad werkt samen met de partnersteden Palo Alto in het Amerikaanse Silicon Valley en de Chinese havenstad Dalian. “Enschede wil deze banden versterken. Misschien zijn alumni die werkzaam of woonachtig zijn in deze partnersteden, bereid om daarbij te helpen.”

Pilot

De Alumni Community Manager is aangesteld voor een pilotperiode van drie jaar. “Het is erg leuk en uitdagend om deze functie vorm te geven. Ik kan mijn creativiteit erin kwijt en alles is nog mogelijk. Maar iets nieuws opzetten kent natuurlijk ook mindere kanten. Ik wil resultaat halen, maar gaat dat ook echt lukken? Het is fijn om te merken dat er veel draagvlak is in de regio. De samenwerkende partijen zien de potentie, daarom is de functie gecreëerd. Er is commitment en daarom ga ik er ook voor.”

In de komende jaren wil Solange ervoor zorgen dat het zelfsprekend is dat het alumninetwerk ingezet wordt bij evenementen georganiseerd door of van belang voor de regio Twente. “Denk bijvoorbeeld aan de Hannover Messe, een grote innovatie- en technologiebeurs. Niet alleen de UT gaat daarheen, maar ook veel Twentse ondernemers. Het zou mooi zijn als je bij zo'n event een alumnimeeting kunt organiseren.”

Heb je een suggestie voor een (bestaand) event of zie je andere mogelijkheden om alumni en regionale partners bij elkaar te brengen? Neem contact op met Solange door te mailen naar: s.a.y.s.panayotopoulos@utwente.nl

ALUMNI TALKS

De jaarlijkse Alumni Talks – see the future! – door de ogen van succesvolle UT-alumni – zijn op vrijdag 5 oktober. De eerste spreker staat al vast: minister van Defensie, Ank Bijleveld (BSK '84). Met haar enorme ervaring in verschillende bestuurlijke functies, kijkt zij naar de toekomst van het Nederlandse bestuur.

Zet Alumni Talks al vast in uw agenda!

Meer informatie: utwente.nl/alumni/alumni-talks.

TWENTE ALUMNI LEZINGEN

Een 'vliegende' start voor de eerste editie van de Twente Alumni Lezingen. Op 8 maart opende Boet Kreiken (Executive Vice President Customer Experience KLM) de reeks met een boeiende lezing over de dynamische ontwikkelingen in en uitdagingen voor de wereldwijde luchtvaart. Het Alumnibureau reisde na deze succesvolle eerste lezing nog af naar Den Haag, Rotterdam, Maastricht en Utrecht. In totaal bezochten ruim 120 alumni de lezingen. Een prachtig begin van deze nieuwe traditie!

Volgend jaar ook een lezing in jouw stad?
Laat het ons weten via alumni@utwente.nl.

UT'ers ON THE MOVE

■ Na haar studie Public Administration is **Annemieke Ålenius (PA '89)** uiteindelijk in Zweden gaan werken in de eHealth industrie. Sinds april 2018 is ze Head of the Department for Coordination and Strategy bij The Swedish eHealth Agency.

■ **Jos ter Avest (BSK '85)** is per april 2018 penningmeester van het Prinses Beatrix Spierfonds. Daarnaast is hij voorzitter van de Raad van Toezicht van International Card Services en ABN AMRO Hypotheken.

■ Met ingang van april 2018 is **Arthur Baas (TBK '06)** werkzaam bij Airbus op de afdeling Digital Transformation. Hiervoor was hij Purchasing Manager bij onder meer DAF Trucks en Dräxlmaier.

■ Vanaf mei 2018 is **Bastiaan Blankert (CT '02)** begonnen als Research Scientist bij King Abdullah University of Science and Technology. Eerder was hij onderzoeker op de Universiteit Twente, R&D Process Engineer bij Pentair en Membrane technoloog bij Oasen.

■ **Martijn Bouwmeester (BA '07)** is sinds april 2018 Director Financial Planning and Analysis bij Off.Grid:Electric in Amsterdam. Hiervoor heeft hij diverse financiële functies gehad bij Johnson & Johnson of een van de dochtermaatschappijen.

■ Per maart 2018 is **Stephan Brandenburg (IO '10)** UX Researcher bij de Bijenkorf. Na zijn afstuderen van de UT was Stephan Designer, Teacher and researcher bij Saxion University of Applied Sciences.

■ **Elmer van den Dries (SET '11)** is met ingang van april 2018 Demand Forecast Analyst bij DSM. Eerder was Elmer werkzaam bij AkzoNobel waar hij diverse data analysis rollen heeft vervuld.

■ Na haar studie Bestuurskunde heeft **Judith van Erp (BSK '95)** onderzoeksfuncties gehad bij de Vrije Universiteit Amsterdam, B&A Groep en het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum. Inmiddels doceert ze aan de Erasmus Universiteit en aan de Universiteit Utrecht en sinds april 2018 is ze lid geworden van de Koninklijke Nederlandse Akademie voor Wetenschappen.

■ **Robert van der Geest (PhD '97)** is na carrière te hebben gemaakt in de energiesector bij onder andere Gasunie,

DNV KEMA en Shell vanaf april 2018 begonnen als Senior Gas Specialist bij de The World Bank in Washington D.C.

■ Met ingang van mei 2018 is **Ferry Haris (BIT '10)** aan de slag gegaan als Enterprise Risk Manager - IT bij APG Asset Management. Hiervoor is hij werkzaam geweest als IT Auditor bij onder meer DHL, Heineken en TNT.

■ Na vele jaren onderzoek te hebben gedaan aan onder andere de Universiteit Twente is **Maarten IJzerman (PhD '97)** per mei 2018 voorzitter geworden van het data-driven Cancer Health Services Research bij het Victorian Comprehensive Cancer Center in Melbourne.

■ **Tessel Jarigsmá (TN '97)** is sinds april 2018 COO bij EVBox. Eerder heeft ze carrière gemaakt in de Telecom-industrie bij Ericsson, Logica en T-Mobile.

■ Na een lange loopbaan bij AkzoNobel is **Conrad Keijzer (TBK '93)** met ingang van maart 2018 CEO geworden van Imerys in Parijs. Hij was voorheen Managing Director van AkzoNobel Industrial Coatings.

■ Per mei 2018 is **Piotr Kmin (TBK '15)** Senior Advisor bij KPMG New Zealand waarbij hij zich focust op Financial Risk Management. Hiervoor heeft hij bij verschillende financiële instituten in Polen gewerkt, zoals UBS, BNP Paribas en Narodowy Bank Polski.

■ **Ellen Meijer (PSY '07)** heeft na haar Master in Arbeid- en Organisationspsychologie carrière gemaakt in die sector. Sinds april 2018 is ze werkzaam als Selectiepsycholoog bij Politie Nederland.

■ Met ingang van april 2018 is Robert Remmers (EL '92) begonnen als Head of Product Line bij Infineon Technologies. Eerder heeft Robert functies vervuld bij Philips, Texas Instruments en Melexis.

■ Na zijn promotie aan de Universiteit Twente heeft **Domokos Sármány (PhD '10)** gewerkt als Software Engineer bij Process Systems Enterprise in London. Per april 2018 is hij aan de slag gegaan als Analyst bij het European Centre for Medium-Range Weather Forecasts.

■ **Ed van de Weerd (TBK '93)** is sinds april 2018 Managing Director Kruidvat the Netherlands bij A.S. Watson Benelux. Hiervoor was hij bijna 7 jaar Commercieel Directeur van Jumbo Supermarkten.

SAVE THE DATE

Het Alumnibureau organiseert op vrijdag 30 november 2018 een reünie voor studenten van de 'ondernemende universiteit', vanaf 1986. Tijdens deze bijeenkomst is er tijd voor het ophalen van herinneringen met oud-studiegenoten, maar krijgt u ook een exclusief kijkje in de bijzondere en vooruitstrevende onderzoeken van de UT.

De reünie begint rond 10.30 uur. Aansluitend bezoeken we in de middag de 58e dies natalis.

COLOFON ALUMNI NIEUWS

Vragen of suggesties?
alumni@utwente.nl
Telefoon (053) 489 2104
Twitter: @alumniUTwente

Alumnibureau
www.utwente.nl/alumni
- Adreswijzigingen
- Aan- of afmeldingen
- e-mail nieuwsbrief
- Forward-instelling aanvragen

NAZATEN STICHTERS TERUG OP CAMPUS

Ruim honderddertig nazaten van veelal Twentse familie-bedrijven die zich midden vorige eeuw sterk maakten voor de komst van een Technische Hogeschool Twente, kwamen dinsdag 13 juni naar de campus om het zeventigjarig bestaan van de Stichting Universiteitsfonds Twente te vieren.

In 1948 richtten de Commissarissen van de Koningin van de vier noordoostelijke provincies de 'Stichting Technisch Hoger Onderwijs voor Noord- en Oost-Nederland' op. Overwegend industriële sloten zich hierbij aan. Dat deden ze omdat ze behoefte hadden aan ingenieurs voor de noodzakelijke modernisering van de industrie. Na ruim twaalf jaar lobbyen, wierp het werk van de stichting zijn vruchten af: in 1961 besloot de regering tot het oprichten van een derde Technische Hogeschool in Twente. Het regionale draagvlak was een belangrijk element bij dit besluit. Dit draagvlak werd extra kracht bijgezet door de tientallen bedrijven en weldoeners die allen minimaal tienduizend gulden inbrachten. Het beheer van deze middelen werd toevertrouwd aan de stichting die eerst werd hernoemd tot Stichting Hogeschoolfonds Twente en in 1986 tot het huidige Stichting Universiteitsfonds Twente.

Het bezoek van de nazaten was zonder meer een ons-kent-onsfeestje. Namen als Van Heek en Ten Cate, grondleggers van de Twentse textielindustrie, prijken op de naamkaartjes. De sterke familiebanden uit het verleden werden opnieuw aangehaald. De bijeenkomst begon met dankwoorden van collegevoorzitter Victor van der Chijs en Universiteitsfonds-voorzitter Wilma van Ingen. Professor Dave Blank schetste de ontwikkeling van de Universiteit Twente door de jaren heen. Hij eindigde met aansprekende voorbeelden over het onderzoek aan de UT. Het programma bestond vervolgens uit rondleidingen langs enkele laboratoria en over de campus.

De nazaten hoorden het allemaal met verwondering aan. Al die prachtige ontwikkelingen in 'hun' Twente. En voor velen van hen was het ook een eyeopener dat hun voorouders hier zo'n prominente rol in hebben gespeeld. Hun nieuwsgierigheid en trots is zeker gevoeld. Velen van hen zien we vast nog eens terug.

JAARCAMPAGNE 2018: GEEFT U OOK?

De jaarcampagne 2018 ging eind vorig jaar van start met de presentatie van vier projecten waarvoor we geïmmerkte donaties werven tot een bedrag van 30.000 euro. Dankzij giften van bijna 400 alumni, (oud-) medewerkers en relaties van de universiteit komt dit doel heel dichtbij. Geeft u ook?

Goed besteed!

Het afgelopen jaar kreeg het allereerste RoboTeam Twente dankzij de vele giften van alumni en relaties 5.000 euro voor een

extra robot voor hun Robot-voetbalteam. Dankzij deze 'extra speler' had Roboteam Twente een droomdebuut in het Japanse Nagoya met een goede klassering. Met als gevolg dat een tweede Roboteam in juni afreisde naar Montreal in Canada om daar deel te nemen aan RoboCup 2018.

Dit jaar werven wij middelen voor de draagbare kunstnier, het Leerlingenlab, het Kijaji Scholarship Fund en voor extra subsidies voor studentactivisme. Kijk voor meer informatie op en draag ook bij!

WWW.STEUNUTWENTE.NL

ISAAC NEWTON STUDYTOUR BRAZILIË EN ARGENTINIË

Na een jaar van voorbereiding arriveerden 28 studenten machinebouw op 10 november in Rio de Janeiro voor een studiereis van drie weken. Onder de noemer 'Limitless Boundaries' werden naast Rio de Janeiro ook bedrijven in São Paulo, Buenos Aires en Rosario bezocht. De titel verwijst naar de

bijna onbeperkte mogelijkheden op het gebied van werktuigbouw en techniek. Naast bedrijvenbezoeken werden natuurlijk ook de Copacabana, de Cristo Redentor en de Iguacu watervallen bezocht. Universiteitsfonds Twente steunt initiatieven als studiereizen.

STRESS STUDYTOUR SHANGHAI

Zo'n 30 studenten Industrial Engineering & Management en International Business Administration vertrokken naar Shanghai waar 6 januari hun studiereisprogramma begon. De groep bezocht onder meer Dajin Logistics, ECNU University, Sany Caterpillar, Bontaz Group, BE China Smeden en Rainbow-Cargotec Group. In de tweede week bezocht de groep het Nederlandse consulaat, Baosteel en Faurecia Automotive. Uiteraard was er ook ruimte voor toeristische uitstapjes.

Steun de Universiteit Twente: doneer aan het Universiteitsfonds!

U kunt de Universiteit Twente steunen met een eenmalige gift, periodieke schenkingen of een nalatenschap aan het Universiteitsfonds. Ook is het mogelijk om, binnen de doelstellingen van het Universiteitsfonds, een eigen fonds op te richten waarvan u zelf de naam en het doel bepaalt. Op die manier houdt u volledige zeggenschap over de besteding van uw bijdrage. Als u zo'n Fonds op Naam wilt oprichten, dient u minimaal € 10.000,- in te leggen.

Meer informatie

Kijk op www.utwente.nl/ufonds of contact Maurice Essers: 053 4893993 of m.l.g.essers@utwente.nl

Universiteitsfonds Twente

Postbus 217, 7500 AE Enschede
Bankrelatie: IBAN NL09 ABNA 0592 7191 89
T.n.v. Stichting Universiteitsfonds Twente, Enschede

VAN DEN KROONENBERGPRIJS VOOR EMILE NIJSSSEN EN STEFAN WITKAMP

Alumni Emile Nijssen en Stefan Witkamp, de ondernemers achter Athom B.V., bekend van de 'Homey', wonnen dit jaar de Van den Kroonenbergprijs.

Beide ondernemers zijn 25 jaar en hebben in 2014 hun bachelor diploma Creative Technology gehaald aan de UT. Als onderdeel van hun afstudeeropdracht ontwikkelden ze de Homey, een device dat huizen omdoopt tot smart homes. Nijssen en Witkamp slaagden erin om dit innovatieve product succesvol neer te zetten in een zeer concurrerende markt op basis van een hardware platform, een appstore en een community. Nijssen en Witkamp zijn daarmee een voorbeeld voor ondernemerschap aan de UT.

Nog in het jaar 2014 werden ze door ING uitgeroepen tot ING-starter van het jaar. Ze versloegen daarbij onder andere de digitale kiosk Blendle. In de startupfase hebben ze gebruik gemaakt van de TOP-regeling van Kennispark. Begin 2014 hebben ze via Kickstarter 200K€ opgehaald, een jaar later nog eens 800k€. Met deze middelen konden ze de eerste productiefase financieren.

De Homey concurreert met onder meer Alexa (Amazon), Google Home en Siri (Apple) en is te koop bij onder meer Mediamarkt, Bol.com en via hun eigen webshop. Daarnaast is de verkoop in Zweden uitgerold via Kjell & Company en WebHallen. Athom B.V. heeft twaalf medewerkers.

De Van den Kroonenbergprijs wordt mogelijk gemaakt door Universiteitsfonds Twente en is een eerbetoon aan de grondlegger van de ondernemende universiteit, oud-rector professor Harry van den Kroonenberg. De prijs werd dit jaar voor de 35^e keer uitgereikt.

RENEE SPRINGER WINT MARINA VAN DAMMEBEURS

De Marina van Dammebeurs voor getalenteerde, ambitieuze vrouwelijke alumni ging dit jaar naar Renee Springer (MSE'07). De jury selecteerde haar uit 20 kandidaten. Sietske Zagers (TO'01) ontving de runner-up-prijs.

Springer, docent wiskunde op het Vathorst College in Amersfoort, heeft in 2007 de masteropleiding tot wiskundedocent cum laude afgerond aan de Universiteit Twente. Eerder deed ze de UT-bachelor technische natuurkunde. Door het grote tekort aan wiskundedocenten kon ze al tijdens haar studie veel werkervaring opdoen.

Naast lesgeven deed ze verschillende, coördinerende functies. Daardoor kreeg ze belangstelling voor het stroomlijnen van werkprocessen om de werkdruk op scholen te verminderen en de onderwijskwaliteit te verhogen. Hier ligt haar passie. Renee wenst zich graag door te ontwikkelen richting middenmanagement. De beurs van € 9.000 zet ze in voor onder meer een opleiding tot Basisbekwaam schoolleider.

DE RUNNER-UP

Sietske Zagers is CEO bij Elevate, een social enterprise opgericht door het Universitair Medisch Centrum Utrecht en de Universiteit Utrecht. Het bedrijf is academisch partner op het gebied van e-learning voor medische professionals en life science onderzoekers.

Zagers rondde in 2001 haar opleiding Toegepaste Onderwijskunde af aan de Universiteit Twente. Ze wil zich verder ontwikkelen in haar managementcarrière door kennisverbreding op het vlak van strategisch management. Een passende opleiding daarvoor is de cursus 'Excelleren in Vrouwelijk Leiderschap' aan Nyenrode. Daar zet ze haar beurs van € 2.500 voor in.

De Marina van Dammebeurs werd dit jaar voor de zestiende keer uitgereikt. De beurs wordt jaarlijks ter beschikking gesteld door mevrouw dr.ir. Marina van Damme. Zij was in juni 1965 de eerste ingenieur die promoveerde aan de Technische Hogeschool Twente. Tot begin jaren negentig was zij directeur bij AKZO Corporate Headquarters.

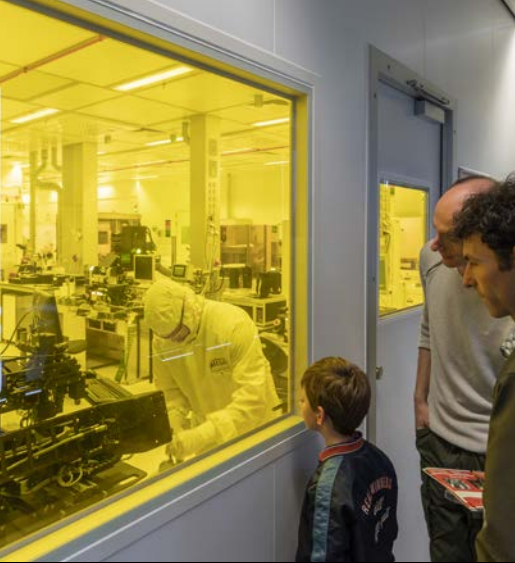

De uitreiking van vijf prijzen bij de UT Challenge was het sluitstuk van de Entrepreneurial Day op donderdag 21 juni. Zeven studenten pitchten hun ondernemende ideeën tijdens de finale in de Waaier, vijf ervan ontvingen een geldbedrag. Daarvoor kregen de alumna Renee Springer en Sietske Zagers de Marina van Dammebeurs toegekend. Peter Wennink, CEO bij ASML, trapte de dag van de ondernemerschap af met een keynote.

ENTREPRENEURIAL

DAY

OPENHUIS

Kijken door een virtual reality bril die een pizza-etende aap laat zien, een zelf gecodeerde route voor robotjes maken, zoeven op een segway en een ritje maken in een autosimulator. Het kon op zaterdag 23 juni allemaal tijdens het Open Huis van de Universiteit Twente. Het onderzoeks- en onderwijsplein was de start van de looproute door

de gebouwen Carré, Horst, Nano-Lab en DesignLab. Onderweg waren veertig opstellingen te zien of activiteiten te doen. Kinderen vergaapten zich aan proefjes en leefden zich uit in een echte robot-speeltuín. De jonge bezoekers konden stempels verzamelen en gingen bij een volle stempelkaart als de wetenschapper van de toekomst naar huis.

SHORT STAY

HISTORIE

Gebouw Hogekamp werd in 1967 gerealiseerd. Een van de architecten was Samuel van Embden. Hij maakte in de geest van de Nieuwe Zakelijkheid een gebouw dat laat zien wat het is: een studeermachine. In de Hogekamp wordt techniek expliciet verheerlijkt. Techniek mocht gezien worden in de tijd van het functionalisme. Dat blijkt ook uit de grote, witte aircoschachten die het gebouw aan de buitenkant accentueerden. Het was een no-nonsense architectuur. Het voormalige werk- en studeergebouw wordt nu een woonpand. Een andere functie brengt ook een andere uitstraling met zich mee. De vijf karakteristieke aircoschachten aan de buitenkant zijn geheel verdwenen. De witte aircobuizen aan de buiten die verse lucht naar binnen pompten, zijn vervangen door witte hekjes. Op die manier blijft er nog iets bewaard van de machine-esthetiek.

De verbouwing van de Hogekamp is in volle gang. Het voormalige EL/TN-gebouw is volledig gestript. De nieuwe bestemming, 445 studentenkamers en 72 hotelkamers, wordt steeds meer zichtbaar. BRON U-Today FOTOGRAFIE UT-archief/Rikkert Harink

STUDENTENKAMERS EN HOTEL IN GEBOUW HOGEKAMP

Het duurde even voor projectontwikkelaar Van Wijnen de juiste investeerders vond, maar met kamerverhuurder Camelot en conferentiehôtel Drienerburght, zijn de juiste partijen aan boord en krijgt het markante oriëntatiepunt op de campus weer een nieuw leven. Camelot is uitbater van de studentenkamers. Het gaat om 445 volledig gestoffeerde en gemeubileerde kamers, voorzien van eigen toilet, badkamer en keuken. De kamers hebben een oppervlakte tussen de 20 en 30 vierkante meter. Op de begane grond en in de kelder van Hogekamp komen gemeenschappelijke ruimtes, zoals een tv-kamer, een ruimte voor sport en spel, een lounge-ruimte, een gezamenlijke studieruimte en een wasserette. De fietsenstalling komt in

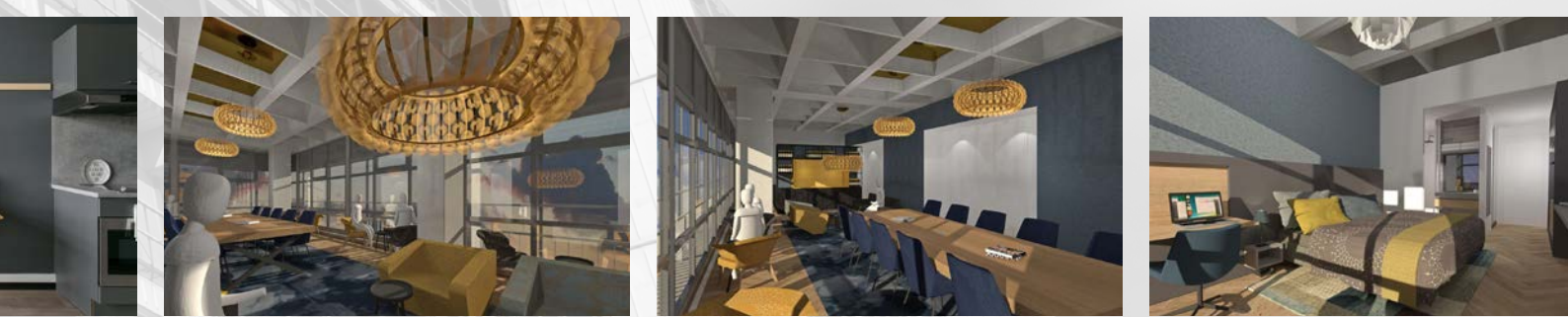
de kelder. De toren van de Hogekamp krijgt 48 luxeappartementen, zogeheten 'microappartementen'. Deze appartementen zijn ongeveer zes meter hoog. De ruimten worden voorzien van een vide. Oftewel: een open ruimte bestaande uit twee verdiepingen, waarbij de bovenste verdieping met slaapkamer via een trap te bereiken is.

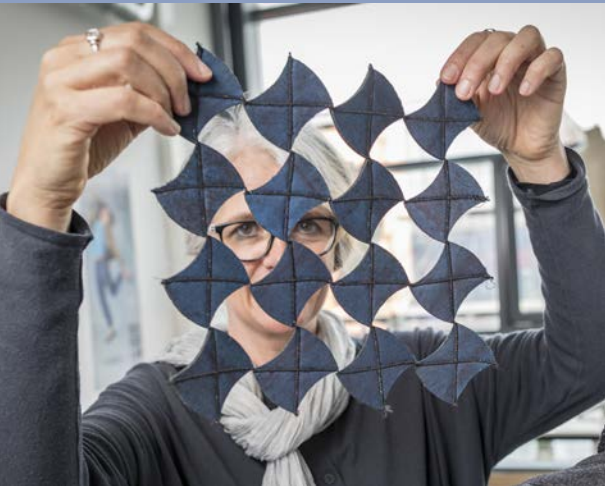
Short stay

Het gebouw telt negen verdiepingen voor de short stay studentenwoningen. Een huurcontract geldt voor elf maanden voor internationale studenten en zes maanden voor Nederlandse studenten. Bovenop de Hogekamp komt een dakterras. Conferentiehôtel Drienerburght verhuist ook naar de Hogekamp en gaat U Parkhotel

heten. Op de begane grond komen lobby, restaurant en conferentiezalen. Op de verdiepingen erboven komen 72 kamers voor hotelgasten. Op de negende verdieping worden iets luxere executive kamers en een grote vergaderruimte ingericht. Op het dak wordt een fitnessruimte van 50 m² voor de hotelgasten gerealiseerd.

Restaurant Faculty Club verhuist mee naar het U Parkhotel. Wat er met de vrijgekomen gebouwen gebeurt, is nu nog niet duidelijk. Aan de voorzijde van het complex komt een open plein met verstelbare inrichting. Er komen perkjes, vijver, tribunes, trappen, zitplekken en terrassen. Daarnaast komen er trappen, bakken en blokken die verplaatsbaar en stapelbaar zijn.

Een robotvestje dat je corrigeert als je onderuit gezakt zit, of niet rechtop loopt. En dat er nog mooi uitziet ook. UT-onderzoekers Angelika Mader en Geke Ludden maakten het, samen met mode-ontwerpster Hellen van Rees. De toepassingsmogelijkheden van zulke haptische feedback zijn eindeloos, van ontspanningsvest voor autistische kinderen tot schouderklopjes-uitdeler bij gedragscorrectie. DOOR Frederike Krommendijk FOTOGRAFIE Rikkert Harink

ROBOTVEST STIMULEERT GOEDE HOUDING

Men neme: stof in kleine blokjes die als een harmonica kan bewegen, een paar motortjes, en gekleurde elektriciteitsdraadjes die met elkaar verbonden zijn. Maak van deze *wearable technology* met een gevierde mode-ontwerpster een vest, voeg er sensoren aan toe die beweging kunnen monitoren en je hebt een vinding die een enorm toepassingsgebied heeft. Het klinkt allemaal reuze futuristisch, maar het eerste vest is er inmiddels en de belangstelling is enorm.

“We zijn nog volop bezig het door te ontwikkelen”, zegt Angelika Mader. “De motortjes die de draadjes aantrekken, maken een klein beetje geluid. Maar daarvoor is een oplossing in de maak: in Zweden wordt aan de Universiteit van Linköping door UT-alumnus Edwin Jager gewerkt aan de ontwikkeling van een gebreide spier waar elektrische spanning het textiel samen laat trekken. Wij werken met deze groep nauw samen”.

Een steuntje in de rug

Het robotvest dat nu klaar is, kan de drager letterlijk en figuurlijk een steuntje in de rug geven. Zodra de sensoren meten dat een te grote hoek ontstaat tussen nek en

onderrug, trekken de motortjes de touwtjes aan en geeft het vest een beetje druk in de goede richting. Het moet allemaal nog doorontwikkeld worden tot een goed produceerbaar en draagbaar product maar, de animo is nu al groot. “We kregen veel publiciteit en er melden zich al allerlei mensen aan als proefpersoon omdat ze kampten met rugklachten, nekkklachten etcetera”.

Ook fysiotherapeuten volgen het onderzoek naar het corrigerende vest met belangstelling. Om een andere houding te bewerkstelligen maken zij nu vaak gebruik van tape, een korset of andere fixatie. “Maar als die weer af gaan, zal het lichaam terugzakken omdat je geen nieuwe houding hebt geleerd en dus ook je spieren niet hebt versterkt. Dit vest trekt je lichaam niet in de goede houding maar geeft je een duwtje. Jouw spieren doen de rest”, legt Mader uit.

Schouderklopje bij goed gedrag

Zij ziet ook goede mogelijkheden voor ergonomie, bijvoorbeeld bij het aanleren van een andere manier om te tillen of in de sport om bewegingen te verbeteren.

Of toepassingen in de orthopedie en revalidatie. Ook is inzet op psychologische terreinen denkbaar. “Zachte druk heeft ook een emotioneel effect, het kalmeert. Je zou er een omhelzingsshirt van kunnen maken voor mensen met een post-traumatisch stresssyndroom of voor autistische kinderen die gauw overprikkeld zijn. En het is zelfs toe te passen in leerprocessen als een soort schouderklopje bij goed gedrag. Positieve feedback bij gewenst gedrag maakt dat mensen hun gedrag blijvend veranderen, dat kan al in een beperkte periode. Het idee is dat je het vest na een tijd niet meer nodig hebt. Dan kan het naar een volgende gebruiker, wat het ook duurzaam maakt”.

Haptische feedback bestaat al wel, maar dan vooral met vibratiemotortjes in het materiaal, vergelijkbaar met de trilstand van je telefoon. Dit werkt veel plaatselijker en met trilling, terwijl de UT-vinding druk geeft. Dat voelt weldadiger en leidt ook minder af als je het vest bijvoorbeeld draagt als je achter je computer zit te werken. Onderzocht moet nog worden of er vraag is naar *wearable technology* die ook nog mooi is, zoals het ontwerp van Hellen. Of dat er meer emplot is voor een heel

dunne variant die onzichtbaar onder bovenkleding kan worden gedragen. Maar dat doorontwikkelen zin heeft, is overduidelijk. “Bij *wearable technology* ging het tot nu toe vaak over materialen die met sensoren bijvoorbeeld hartritme, bloeddruk, lichaamstemperatuur, enzovoorts konden meten. Wij wilden iets bedenken dat niet alleen meet, maar ook meteen feedback geeft. Zo zijn we met dit vest begonnen. Dat er nog zo oneindig veel meer

“De animo is nu al groot. Er melden zich al allerlei mensen aan als proefpersoon omdat ze kampten met rug- en nekklachten”

mogelijkheden zijn dan alleen het verbeteren van de lichaamshouding van mensen, kwamen we gaandeweg tegen. Dat is natuurlijk fantastisch. We zijn nu druk bezig die allemaal op de rij te zetten, ook in samenspraak met bijvoorbeeld fysiotherapeuten en met wellicht het Roessingh. Het moet nog doorontwikkeld worden, maar de belangstelling die er nu al is laat zien dat we zeker iets nuttigs kunnen bijdragen met ons onderzoek”.

CFO BIJ

“Wij maken niet alleen betaalbare, maar ook goede voeding”

Mick Beekhuizen studeerde Technische Bedrijfskunde aan de UT. De brede reikwijdte van de studie sprak hem aan. Sinds zijn afstuderen in 1999 waaiert zijn carrière al even breed uit: van investeringsbank via een opleidingsbedrijf naar Chobani, de grootste Griekse yoghurt producent in Amerika. DOOR Hans van Eerden FOTOGRAFIE Chobani

YOGHURTKONING CHOBANI

Mick Beekhuizen groeide op onder de rook van Rotterdam en koos voor de Universiteit Twente vanwege de campus en de opleiding Technische Bedrijfskunde. “De campus, buiten de stad gelegen, met al zijn sportfaciliteiten, sprak mij aan. Ik heb van het campusleven genoten. Ik organiseerde veel verschillende dingen, zoals een congres van de studievereniging en het eerste UT-bijspijkerkamp voor middelbare scholieren. Ik ben ook nog student recruiter geweest.” De studie was met veel technische en bedrijfskundige onderwerpen heel breed. “Daardoor was ik goed voorbereid op de grote variatie aan issues waarmee ik in mijn werk te maken kreeg, of het nu techniek, IT of financiën betreft.”

Beekhuizen studeerde af bij ABN AMRO in het Duitse Frankfurt. De bankenwereld beviel hem en in 2000 trad hij in dienst bij de investeringsbank van Goldman Sachs, ook in Frankfurt. “Zij kwamen het snelst met een aanbod en hadden een heel internationaal team.” In 2004 verkaste hij naar New York waar hij voor zes maanden bij de zakenbank van Goldman Sachs zou gaan werken. Dat werd uiteindelijk 8,5 jaar, waarin hij opklom tot managing director gericht op investeringen met privaat vermogen. “Ik had niet verwacht er zo lang te blijven maar, het werk beviel erg goed,

met veel contact met bedrijven en investeringen in uiteenlopende ondernemingen.” In 2013 besloot de UT-alumnus verder te kijken. Hij werd Chief Financial Officer (CFO) bij de Education Management Corporation in Pittsburgh. “Een uitdagende functie, waarbij ik me niet alleen tot de financiën beperkte.”

Cool brand

De Big Apple bleef echter trekken. In het voorjaar van 2016 stapte hij als CFO over naar Chobani, locatie hoofdkantoor Manhattan. “Ik wilde nieuwe ervaringen opdoen en werken bij een jong bedrijf dat focust op groei.” Chobani, opgericht door de Turkse Koerd Hamdi Ulukaya, produceert Griekse yoghurt en andere food- en snackproducten. In tien jaar tijd groeide de onderneming uit tot een miljardenbedrijf. “In deze industriesector is Chobani een van de weinige, snelgroeiende bedrijven.” Beekhuizen spreekt van een ‘cool brand’ die weerklank vindt in de markt. “We maken lekkere yoghurt met alleen natuurlijke ingrediënten.” Cool is volgens hem ook dat het bedrijf maatschappelijk verantwoord ondernemen hoog in het vaandel heeft staan. Van de 3000 medewerkers is een derde immigrant, Beekhuizen inbegrepen. En er is aandacht voor duurzaamheid en ondersteuning van externe start-ups met een eigen incubatorprogramma.

Achter de cijfers

“Het geeft voldoening om deel uit te maken van dit bedrijf. Wij maken niet zomaar betaalbare voeding, wij maken goede voeding.” Werken in zo’n jonge, snelgroeiende onderneming is natuurlijk uitdagend voor een CFO. “Ik moet een sterk, financieel team opbouwen dat continu in verbinding staat met de rest van de organisatie. Als CFO wil ik een stem in de boardroom hebben en pak ik strategische onderwerpen en technische zaken op, zoals IT-integratie.”

“Wanneer ik als technisch bedrijfskundige in een fabriek rondloop, begrijp ik snel hoe het proces werkt”

Vanuit die instelling bezoekt Beekhuizen regelmatig de eigen fabrieken. “Dat vind ik vanuit mijn werktuigbouwkundige achtergrond hartstikke leuk. Als ik in een fabriek rondloop, begrijp ik snel hoe het proces werkt. Als ik met financiële mensen praat, snap ik het verhaal achter de cijfers.” Dat brengt hem terug naar zijn UT-tijd. “Die brede opleiding helpt mij nog steeds dagelijks te anticiperen op de meest uiteenlopende situaties.”

DE ALWETENDE DAMES DER ANTIGOON

'Dichterbij Antigoon Dan Anderen' ofwel Huize DADA, kreeg de naam in oprichtingsjaar 1997. Het studentenhuis aan de Van Lochemstraat, vlak achter de Oude Markt, bevond zich destijds het dichtst bij Antigoon, de kroeg van studentenvereniging Taste in De Pakkerij. Inmiddels heeft een nieuw Tastehuis ze ingehaald. DOOR **Marieke Vroom** FOTOGRAFIE **Gijs van Ouwerkerk**

HUIZE
DADA

De komst van een ander studentenhuis, pal tegenover De Pakkerij, noopte de zeven vrouwelijke bewoners tot het bedenken van een nieuwe naam. "Meerdere varianten kwamen voorbij, zoals De Apathie Der Alcohol", vertelt huisoudste Tessa van Oostrum (master Business Administration). "Maar we houden het toch het liefst bij 'De Alwetende Dames der Antigoon'."

Veel activiteiten

Het is maandagavond. De zeven dames van DADA komen naar huis voor hun wekelijkse huisavond. Het is mooi weer, dus zitten ze op het dakterras. De tafel staat vol met kaas, stokbrood, smeersels en bier. "Het klinkt als een strikte huisavond, en dat is het eigenlijk ook. Het zorgt er voor dat we er ook echt allemaal zijn," zegt Emma van der Minne (bachelor Advanced Technology afgerond, nu bestuurslid bij Taste).

In het huis woonden oorspronkelijk alleen dispuutsleden van Mnemosyne. Nu is het meer gemengd, toch zitten nog veel dames van DADA bij hetzelfde dispuut. De huisgenoten doen veel samen. Zo hebben ze een lentediner, wijnproeverij, gaan ze op huisweekend, houden borrels met oud-huisgenoten en organiseren

ze de Mister Taste verkiezing voor de mooiste en getalenteerdste man van de vereniging. Vier keer per jaar is er een huisvergadering. Dan bespreken ze de plannen voor aankomend kwartiel, waar iedereen mee bezig is en hoe het met iedereen gaat.

Hetzelfde type

"We hebben weinig problemen omdat we alles uitspreken naar elkaar," vertelt Emma. "Als je je een keer irriteert aan iets of iemand dan moet je dat ook kunnen zeggen." Tessa beaamt: "Daardoor weet je wat je aan elkaar hebt. We zijn erg hecht en er is veel interesse voor elkaar. Als er een kamer vrij komt, stoppen we echt moeite in de zoektocht naar nieuwe mensen. We willen iemand die bij het huis past en zijn bereid om langer te wachten als we niemand kunnen vinden."

Dat zorgt ervoor dat er in het huis nog steeds hetzelfde type persoon woont als in het begin, vertelt Margriet Biewenga, de oprichtster van DADA. Margriet begon in 1994 met Bedrijfskunde aan de UT en stapte later over naar Saxion. Ze heeft nog regelmatig contact met de dames van Mnemosyne en DADA. "De nieuwe lichten vinden snel aansluiting. Ze zijn extravert,

“De bewoners zijn extravert, avontuurlijk en ze kijken naar de leuke kant van het leven”

— Oud-bewoonster en oprichter DADA, Margriet Biewenga

avontuurlijk en kijken naar de leuke kant van het leven, net als de rest van ons.”

Huisopdracht

Als je eenmaal geselecteerd bent als kersverse huisgenoot, is het tijd voor de huisopdracht. Iedere huisjongste draagt iets bij aan het huis. Pas als de opdracht af is, krijgt de nieuwe bewoonster het huisjasje.

Zo maakte Marlies Bergkamp (bachelor Fysiotherapie, Saxion) een kast voor alle shotglazen die het huis rijk is.

“Het is traditie dat iedereen die op reis gaat een shotglaasje mee terugbrengt. We hebben er inmiddels meer dan 100.” De glaasjes komen overal vandaan: Zuid-Afrika, Maleisië en Amerika, maar ook uit Friesland en de dierentuin.

DADA-spel

“Het is erg leuk dat DADA nog steeds bestaat. Sommige dingen in huis zijn in al die tijd helemaal niet veranderd,” zegt Margriet. Wel is de telefoonhoek in de gang inmiddels weg, vertelt ze. “Bij de gezamenlijke telefoon stond een tafeltje en grote relaxte stoel. Je moest altijd op elkaar wachten als je wilde bellen en iedereen kon met je meegenieten.”

Nu kan het hele huis, inclusief burens, meegenieten als het beruchte DADA-spel wordt gespeeld. Je kunt er letterlijk - niet omheen in de krappe woonkeuken: een paarse ronde tafel met een speelveld erop geschilderd. Een soort Ganzenbord, maar dan met drankspelletjes en vragen gerelateerd aan Taste. Tessa: “Het is ruim tien jaar geleden gemaakt als huisopdracht en nog steeds actueel. We spelen het vaak tijdens onze huisavonden. Het is typisch DADA.”

De dames geven graag een demonstratie. Ze kiezen allemaal een shotglaasje uit de kast, hun pion. Op tafel komt een pitcher casnov (wodka-cassis), die al snel moet worden bijgevuld. Bijna elke ronde wordt een adtje getrokken. Vikingen, Juffen en Ik heb nog nooit: verschillende drankspellen passeren de revue. Ook (bestuurs-)leden van Taste worden bij het spel betrokken, vaak zonder dat ze het weten. DADA zorgt wel eens voor verwarring bij de vereniging, vertelt Emma lachend. “Als je op hokje 61 terecht komt moet je de secretaris bellen om een adreswijziging door te geven, want ‘je woont sinds kort op Hokje 61’. Er zijn dus echt mensen die daarop ingeschreven staan!”

Wil je een profiel van jouw (oud-) studenten-huis op [facebook.com/AlumniUT/](https://www.facebook.com/AlumniUT/)? Meld je dan bij alumni@utwente.nl

Djuri Baars bouwde op zijn zesde al websites en later ook computers. Hij was al vroeg met bitcoin bezig en studeerde Business Information Technology (BIT) in Twente. Nu is hij verantwoordelijk voor het blockchain-team bij Rabobank.

DOOR Hans van Eerden FOTOGRAFIE Shutterstock en eigen foto

VAN BIT NAAR BLOCKCHAIN

“BIT heeft mij de benodigde inzichten gegeven”

De blockchain is bekend van de bitcoin en andere 'cryptomunten': een cryptografische verzegeling moet zorgen voor het volledig betrouwbaar en veilig delen van data. Toepassingen liggen overal waar informatie wordt uitgewisseld: financiële sector, overheden, industrie of zorg, enzovoorts.

Ondernemend

Djuri Baars (1989) 'klooid' van jongs af aan met websites en computers en was in 2009 al bezig met bitcoin. "Ik wilde uitvinden wat die nieuwe technologie inhield." Hij volgde er een masterclass cryptografie voor en nam deel aan hackathons, waarvan hij er één rond open data won. Dat ondernemende leidde tot een eigen ict-bedrijfje en bracht hem naar Twente. Vanuit Heemstede, waar hij atheneum deed, was Enschede niet de dichtstbijzijnde universiteitsstad. Na een brede oriëntatie viel zijn keuze toch op de U, vanwege de balans tussen bedrijfskunde en informatietechnologie bij de opleiding BIT. "Die opleiding heeft een goede basis gelegd voor mijn huidige werk. Je hoort wel de vraag naar een aparte blockchainopleiding. Niet nodig, vind ik, want BIT heeft mij de benodigde inzichten gegeven."

Identiteit

Bij Rabobank studeerde Baars af op de blockchain. "Ik kon er mijn creativiteit beter kwijt dan verwacht. Daarom heb ik mijn bedrijfje stopgezet en ben bij de bank gaan werken." De inzichten van BIT brengt hij er nu in de praktijk als Co-lead Blockchain Team binnen de Digital Transformation Office. Samen met oud-studiegenoot Chris Huls begeleidt hij de bank het blockchaintijdperk in en onderzoekt hij toepassingen: identiteit (online aantonen wie je bent), betalingen en 'smart contracts'. Zo kan de blockchain de tijdrovende en foutgevoelige papierwinkel voor een hypotheekaanvraag overbodig maken. "De Rabobank adverteert al met een hypotheek binnen een week; als alle informatie beschikbaar zou zijn via een blockchain, kan het in theorie nog sneller."

Nationale coalitie

Het werkt alleen als 'iedereen' op de nieuwe technologie is aangesloten. Daarom is de Nationale Blockchain Coalitie gestart, waar Baars namens Rabobank in zit. "Wij keken al in 2015 naar identiteit op een blockchain, maar zagen snel dat het pas gaat werken als je het samen doet. Ook kennisinstellingen doen mee, maar helaas heb ik de UT nog niet gezien. Mijn zorg is dat het academisch nog te weinig is gevalideerd. Daar mag wel aan gewerkt worden."

AGENDA

Zondag 12 - dinsdag 21 augustus
Summer School CuriousU

Woensdag 22 - donderdag 30 augustus
Kick-In, introductieperiode

Maandag 3 september
Opening Academisch Jaar

Vrijdag 5 oktober
Alumni Talks

Zaterdag 6 oktober
Twente Science Night

Vrijdag 30 november
Dies Natalis

Kijk voor meer informatie op
www.utwente.nl/evenementen

UNIVERSITEIT TWENTE is een jonge, ondernemende researchuniversiteit. Onze wetenschappers, docenten en studenten zijn pioniers in het verbinden van technologie met sociale wetenschappen. High Tech Human Touch noemen we dat. Met onze actieve, nieuwsgierige blik op de wereld signaleren we grote maatschappelijke uitdagingen. Ons excellente onderzoek en onderwijs brengt verandering, vooruitgang en vernieuwing voor actuele uitdagingen wereldwijd: 'intelligent manufacturing systems', 'digital society', resilient world, personalized healthcare technologies en 'smart materials'. Kenmerkend is onze unieke cross-disciplinaire aanpak en excellentie in onderzoekdomeinen als biomedische en nanotechnologie, IT, robotica en geo-informatiewetenschappen. Universiteit Twente telt ruim 10.000 studenten, meer dan 47.000 alumni, 2.600 medewerkers en leverde een bijdrage aan al meer dan 1.000 succesvolle start-ups en spin-offs.

COLOFON

Universiteit Twente is een magazine voor relaties van de UT en een uitgave van Marketing & Communicatie

HOOFDREDACTIE
Atila Kerpisci

REDACTIE
Joost Bruysters, Maurice Essers,
Joe Laufer, Ratna Toering en Wiebe van der Veen

BLADCOÖRDINATIE
Sandra Pool

TEKST
Joost Bruysters, Hans van Eerden,
Marco Krijnsen, Peter-Paul Verbeek,
Wiebe van der Veen, Marieke Vroom en
Frederike Krommendijk

BEELD

Rikkert Harink, Gijs van Ouwerkerk,
Arjan Reef, Eric Brinkhorst en Claudia
Kamergorodsk

CONCEPT EN VORMGEVING
Josta Bischoff Tulleken en Jan Mak
MagSite.nl, Wormer

DRUK

SMG groep Hasselt

REDACTIEADRES

Universiteit Twente, Marketing
& Communicatie, gebouw Spiegel,
Postbus 217, 7500 AE Enschede,
tel. (053) 4892212, e-mail:
magazine@utwente.nl
Adreswijzigingen alumni:
via utwente.nl/alumni of
alumni@utwente.nl
Adreswijzigingen overig:
magazine@utwente.nl

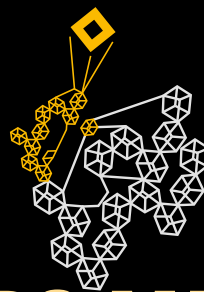
For an online version of this
magazine in English please visit:
www.utwente.nl/magazine/en

ISSN 2210-8173
OPLAGE 36.000

Dit magazine wordt gedrukt op
FSC-gecertificeerd papier

Rechten: Niets uit deze uitgave mag op enigerlei wijze worden overgenomen, gereproduceerd of vermenigvuldigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Ten aanzien van de juistheid kunnen wij derhalve geen enkele aansprakelijkheid aanvaarden.

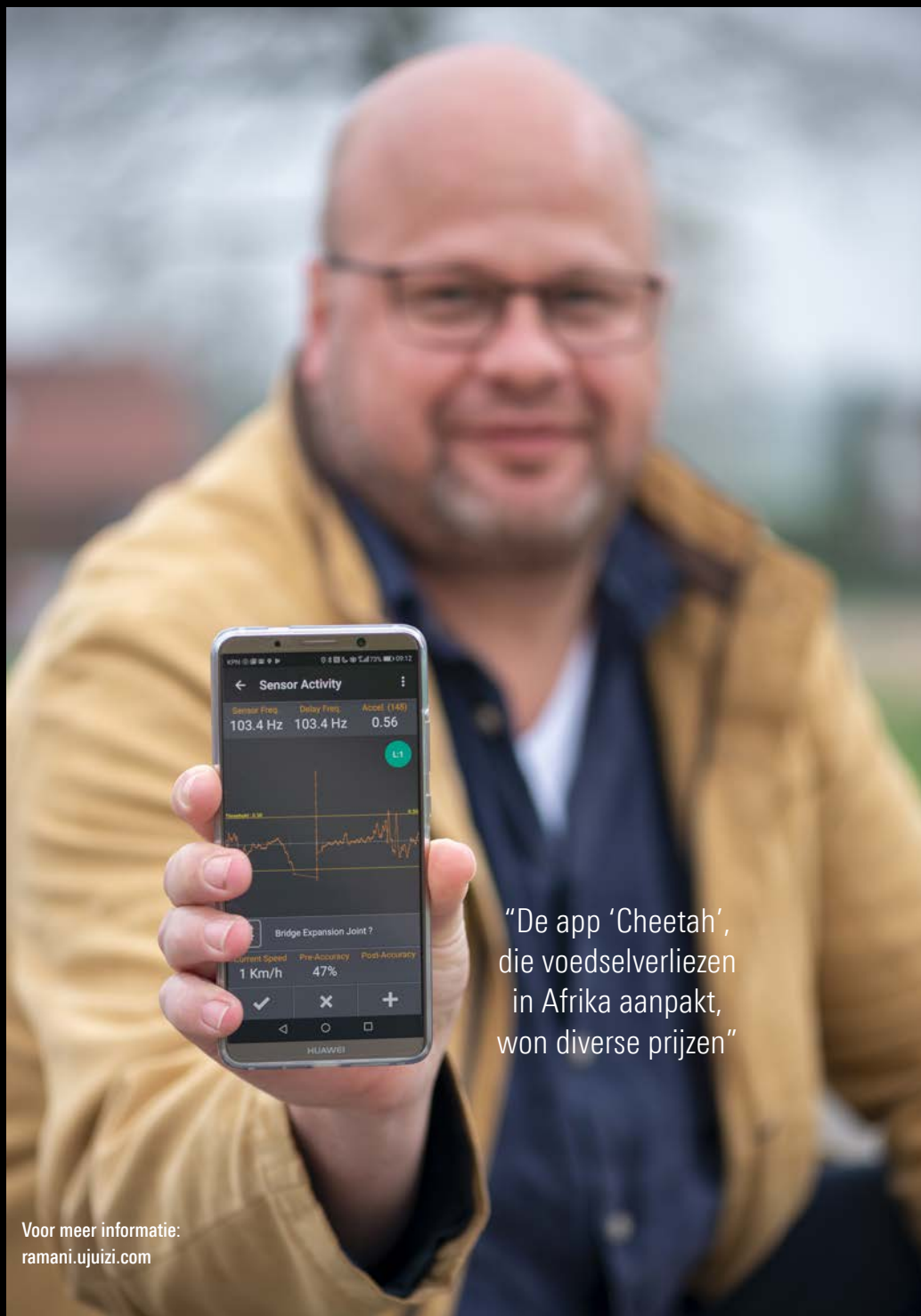

LOKALE ONDERNEMERS MET APPS

DOOR Hans van Eerden FOTOGRAFIE Arjan Reef

“Wij willen geo-informatie publiek toegankelijk en inzetbaar maken”, zegt Valentijn Venus, onderzoeker bij de faculteit Geo-Information Science And Earth Observation (ITC). Hij lanceerde in 2016 de spin-off Ramani (Swahili voor kaart). Het bedrijf deelt data zoals satellietopnames van gewassen en wegen, weerberichten en crowd sourcing van informatie uit smartphones.” Ramani ontwikkelde een toolkit die app-bouwers toegang geeft tot deze informatiebronnen. “Er is een app die chauffeurs met transport van bederfelijke waar adviseert over barrières op de weg. Een andere app informeert mango-boeren over de optimale tijdstippen voor het oogsten en drogen van de vrucht. Journalisten kunnen via een app misstanden, zoals steekpenningen, aanhangig maken. En de app Cheetah, die voedselverliezen in Afrika aanpakt, won diverse prijzen.”

Ramani is onderdeel van Ujuizi (‘wijsheid’, ‘intelligentie’), een holding die samen met bedrijven en met intellectueel eigendom van de UT de mobiele technologie in ontwikkelingslanden wil bevorderen. “In Ghana en Indonesië zijn er al Ujuizi Laboratories en recent zijn in Kenia en Zuid-Afrika gesprekken gestart met lokale ondernemers. Venus waardeert de inzet van experts zoals Nikolet Zwart, die juridische en financiële ondersteuning aan de lokale ondernemers geeft. Support komt ook van ITC-afdeling Natural Resources Management en van Novel-T. “Zij helpen ons bij het doordenken en doorrekenen van bedrijfsmodellen om de lokale zelfstandigen te helpen impact te creëren en zo ook de faculteit ITC bij de transitie naar een ondernemende faculteit.”

“De app ‘Cheetah’, die voedselverliezen in Afrika aanpakt, won diverse prijzen”

Voor meer informatie:
ramani.ujuizi.com